

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PRVA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Šesti dan rada
12. oktobar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Prve sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 75 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 89 narodnih poslanika i da možemo da nastavimo sa radom.

Da li neko od predsednika i ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Fatmir Hasani.

Dobili ste reč, poslaniče.

FATMIR HASANI: Hvala.

Postavljam pitanje Vladi. Od šezdesetih godina prošlog veka opštine Preševo i Bujanovac su imale osnovne sudove i osnovno tužilaštvo, a prekršajni sudovi su funkcionisali ne samo u Preševu i Bujanovcu, nego i u Medveđi. Međutim, reformom pravosudnog sistema, započetom 2008. a nastavljenom 2013. godine, neopravdano je došlo do drastičnog redukovanja pravosudnih institucija u ovim opštinama.

Zapravo, opština Preševo je ostala bez osnovnog suda i osnovnog tužilaštva, a u Bujanovcu, umesto osnovnog tužilaštva i suda za prekršaje, trenutno funkcionišu samo jedinice ovih pravosudnih institucija iz Vranja. I u

Medveđi je, umesto ranijeg suda za prekršaje, ostala samo jedinica ovog suda iz Leskovca.

Ovom drastičnom centralizacijom i ukidanjem pravosudnih institucija građani su veoma teško oštećeni u pristupu pravdi, jer su izloženi ogromnim finansijskim troškovima za učešće u sudskim postupcima.

Totalno je neracionalno da svi akteri pravosudnih postupaka iz najudaljenijih sela Preševa putuju po 55 km do Vranja, a 40 km iz Bujanovca do Vranja, pogotovo kad se zna činjenica da su ove opštine pogranične i kroz njih prolazi Koridor 10.

Broj sudskih predmeta iz ovih opština je daleko veći od broja sudskih predmeta u opštinama gde funkcionišu osnovni sudovi i osnovna tužilaštva.

S druge strane, ova redukcija je u velikoj meri onemogućila uključivanje Albanaca u pravosudne institucije, iako je trenutno učešće Albanaca u sudskom sistemu samo simbolično.

Upravo zbog nedovoljnog uključivanja Albanaca u rad pravosudnih organa još uvek je nemoguće da se ostvaruje zakonom predviđeno pravo na službenu upotrebu albanskog jezika u sudskim postupcima.

Znamo da je Vlada prihvatila Program od sedam tačaka u junu 2013. godine, u kojem je bilo predviđeno rešavanje i ovog osetljivog problema, ali su u toku novembra iste godine odbijeni amandmani našeg poslanika, zbog čega je stanje još više pogoršano.

U ovoj situaciji postavljam pitanje Vladi – šta planira da uradi da se što pre reši ovaj veoma važan životni problem Albanaca u preševskoj dolini?

Drugo pitanje. Vlada Republike Srbije 2005. godine donela je odluku o otvaranju tri granična prelaza sa Makedonijom na teritoriji opštine Preševo i jednog graničnog prelaza na teritoriji opštine Trgovište. Dok je u opštini Trgovište odavno otvoren granični prelaz, u opštini Preševo za ovih 12 godina nije otvoren nijedan od tri predviđena granična prelaza.

Nije otvoren ni granični prelaz na glavnom lokalnom putu opštine Preševo, gde je ranije funkcionisala veoma frekventna saobraćajna linija koja je povezivala veliki broj naseljenih mesta sa obe strane granice. A i sa jedne i sa druge strane državne granice na udaljenosti od dva kilometra nalaze se dva velika naselja: Miratovac, sa pet hiljada stanovnika, i Lojane u Makedoniji, sa četiri hiljade stanovnika.

Od 1992. godine građani ova dva velika sela, pored drugih veoma teških problema, pogotovu u obrađivanju poljoprivrednih površina, imaju još veće probleme u međusobnoj komunikaciji, jer moraju samo u jednom pravcu da putuju do 25 km, uz višečasovna čekanja zbog gužvi u saobraćaju koje se stvaraju na graničnom prelazu kod Preševa a koje su veoma česte jer se ovaj granični prelaz nalazi na auto-putu Beograd–Skoplje. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala, poslaniče. Vreme ste potrošili.

Sledeći prijavljeni je Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, postavljam pitanje premijeru Vlade Republike Srbije Ani Brnabić – zašto Vlada Srbije nije momentalno onog Skota, američkog ambasadora u Beogradu, proglasila personom non grata čim je javno napao ministra odbrane Republike Srbije?

Napao je ministra odbrane zbog pohvalnih reči izrečenih u prilog slavnom srpskom generalu Vladimiru Lazareviću, koji je bez ikakvog pravnog osnova osuđen pred Haškim tribunalom.

Prvi put se desilo da ministar odbrane, nakon mafijaške petooktobarske revolucije, uzme u odbranu čast otadžbine, čast srpskih generala, čast srpskog oružja.

Ako je iko nevin osuđen u Hagu, onda je to general Lazarević. U njegovoj presudi stoji – kad god bi saznao za neko krivično delo, on je istog momenta obavestavao vojne organe istrage. Oni to priznaju, ali kažu – trebalo je i da obustavi sva vojna dejstva dok se to ne istraži.

Koja bi to armija na svetu uradila?

I nije jedino general Lazarević nevin osuđen pred Haškim tribunalom. Potpuno su nevini i Nikola Šainović, osuđen zbog pretpostavke da je bio blizak Slobodanu Miloševiću, Nebojša Pavković, komandant Treće armije sa sedištem u Nišu, takođe osuđen pod pretpostavkom da je blizak Miloševiću. Nema bića krivičnog dela.

Zatim, u drugim predmetima imamo slučaj Vinka Pandurevića, kome se priznaje da je pustio tri do pet hiljada muslimana, pripadnika 28. divizije, da se 1995. godine izvuku prema Tuzli. A mogao je sve da ih pobije. Istina, poginulo bi i 100-200 srpskih vojnika. On ih je sve pustio da izađu, a osudili su ga na 13 godina zatvora zato što nije sprečio neke druge, nad kojima nije imao nadležnost, da ubiju negde oko hiljadu ratnih zarobljenika.

Čitav niz je drugih koji su nevini osuđeni, robijaju po evropskim zatvorima, tu je bilo i srpskih generala i srpskih političara. Srbija treba da pokaže da zna za čast i dostojanstvo i da uskrati gostoprimstvo ovome Skotu, koji nam je već i prekrajao jednom izborne rezultate i u Skupštinu uveo političke partije koje nisu prošle cenzus.

Ovo je ujedno upozorenje Vladi Srbije da bi morala mnogo više da povede računa o zaštiti Srba koji se još uvek nalaze u Haškom tribunalu i Srba koji su na izdržavanju kazne širom Evrope – da se poboljšaju mere zaštite njihovih porodica, posete, i da im se poboljšaju drugi uslovi života, uključujući i dodelu srpskog državljanstva onima koji ga nemaju a žele da imaju.

Naravno, treba uvek imati u vidu da nisu svi Srbi koji su optuženi pred Haškim tribunalom bili nevini. Ima i onih koji su zaista zločinci. Jednom

Veselinu Šljivančaninu da je sudio srpski sud, ne bi bio osuđen ispod deset godina zatvora. I treba voditi računa, kad su javne manifestacije, da neko u ime Vlade pročita te haške presude, da se vidi tačno ko je nevin osuđen a ko je zaista imao izvesnu krivicu.

Sramota je, pomalo, kad se ljudi za koje znamo da su krivi pojavljuju na javnim manifestacijama, a Šljivančanin je preuzeo 200 zarobljenika iz vukovarske bolnice i, umesto da ih otprati u Sremsku Mitrovicu u zatvor, on ih je odveo na Ovčaru. Ja nemam dokaza da je znao za streljanje ili da je učestvovao u streljanju.

PREDSEDNIK: Poslaniče, vreme je prošlo.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Samo jedna rečenica.

Ali je Gardijska brigada još tri dana bila u Vukovaru i on je morao da istraži šta se desilo sa tim zarobljenicima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

IVAN KOSTIĆ: Prvo pitanje za direktora BIA Bratislava Gašića – koliko centara za prisluškivanje postoji u Beogradu i gde se nalaze? Da li je BIA tokom 2014. i 2015. godine uvozila opremu za prisluškivanje, ko je proizvođač iste i gde je trenutno instalirana? Zahtevamo i dostavu dokumentacije o okolnosti iz postavljenog pitanja.

Druugo pitanje za direktora Uprave carina. Zahtevamo dostavu službene beleške službenika ove uprave koji je tokom 2014. godine, prilikom carinskog nadzora i pregleda uvezene robe kineskog proizvođača *Huawei*, a koju je uvezilo Privredno društvo *Roaming Electronics* u vlasništvu Nenada Kovača za korisnika Telekom Srbija, uočio da se radi o opremi koja ne odgovara carinskoj dokumentaciji i koja se ne nalazi u slobodnom prometu jer su za uvoz ove robe neophodne posebne dozvole.

Takođe, zahtevamo dostavu informacija na čiju urgenciju je ovakva roba ipak ocarinjena i uvezena u Republiku Srbiju, pri čemu ista nije bila isporučena Telekomu Srbija kao korisniku označenom u carinskoj dokumentaciji.

Od direktora Uprave carina zahtevamo dostavu podataka i dokumentacije o uvozu opreme proizvođača *Huawei* i *Samsung* od 2013. do 2016. godine, a za korisnike: BIA, VBA, VOA, Telekom, Telenor i VIP.

Treće pitanje Ministarstvu privrede i Ministarstvu zdravlja – šta je urađeno po dopisu od 13. juna 2017. godine da se hitno reši povratak dozvola za lek vlasniku dozvola AD „Jugoremedija“ u stečaju, Zrenjanin, a da zakupac, u skladu sa ugovorom o prenosu dozvole za lek, svoja prava ostvaruje sudskim putem, što bi omogućilo prodaju fabrike, izlazak iz stečaja i otvaranje više od 200 novih radnih mesta?

Napominjemo da je AD „Jugoremedija“ u vlasništvu države, Republike, sa 42% kapitala, da poverioci koji predstavljaju državne institucije imaju priznata potraživanja blizu deset miliona evra i da su mogućnosti fabrike da odmah nakon prodaje uposli više od 200 radnika. Inače, fabrika je procenjena na 32 miliona evra, a samo licence za lekove koštaju 16 miliona evra.

Pitanje za Ministarstvo privrede. Uzimajući u obzir da je na osnovu Uredbe o evidentiranju dospelih neizmirenih obaveza društvenih preduzeća po izvršnim presudama za potraživanje iz radnih odnosa Agencija za privatizaciju evidentirala 82.486 podnetih prijava i o tome izvestila Ministarstvo privrede, te uzimajući u obzir da je 2014. godine formirana Radna grupa za pripremu propisa kojima će se urediti način regulisanja dospelih neizmirenih obaveza društvenih preduzeća po izvršnim presudama za potraživanja iz radnog odnosa, postavljam sledeće pitanje – da li je pomenuta radna grupa pripremila propise i ispunila zadatak zbog koga je osnovana? Da li postoji plan isplate dospelih neizmirenih obaveza društvenih preduzeća po izvršnim presudama za potraživanja iz radnog odnosa?

Peto pitanje takođe Ministarstvu privrede. Uzimajući u obzir da je prema Uredbi o evidentiranju dospelih neizmirenih obaveza društvenih preduzeća po izvršnim presudama za potraživanja iz radnih odnosa Agencija za privatizaciju obradila 82.486 prijava potraživanja i uzimajući u obzir da je još Zakon o budžetu za 2014. godinu predvideo kod izdataka Ministarstva privrede, pod pozicijom 621, nabavku domaće finansijske imovine u vrednosti od 33.400.000.000 dinara, a sredstva ove aproprijacije namenjena su za otkup potraživanja po osnovu radnog odnosa u preduzećima u postupku privatizacije u iznosu od 17.400.000.000 dinara, postavljam sledeće pitanje – da li postoje utvrđena i planirana sredstva za isplatu zaostalih potraživanja za ovih 82.486 evidentiranih i obrađenih prijava i kojem broju radnika je dosada krenula isplata? Hvala.

PRESEDANIK: Hvala.

Fatmir Hasani je zaboravio karticu pa je u sistemu. Izvucite mu karticu.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Pitanje za ministra Dačića. U subotu je u Beogradu održan sastanak specijalnih izaslanika SAD i Rusije za Ukrajinu Kurta Volkera i Vladislava Surkova. Posle tvita gospodina Volkera da dolazi u Beograd na sastanak sa svojim ruskim pandanom, u srpskim medijima je pokušano da se vest o ovom sastanku prikrije, ali nakon što je Stejt department potvrdio posetu, taj pokušaj je postao uzaludan.

Moje pitanje je – da li se, s obzirom na činjenicu da se gospodin Surkov od 2014. godine nalazi na spisku osoba kojima je zabranjen ulazak u EU i čija je

imovina u zemljama članicama zamrznuta, organizovanjem ovakvih sastanaka udaljavamo od Evropske unije, odnosno ispunjavanja kriterijuma u vezi sa Poglavljem 31? Osim toga, postavlja se pitanje da li je Srbija, pored toga što je domaćin tajne diplomatije, možda i učesnica tajnih pregovora koji se odnose na pitanja koja su regulisana Ustavom Republike Srbije.

I drugo pitanje za ministra Dačića – kada će u skupštinsku proceduru ući novi zakon o spoljnim poslovima? Ovo pitanje postavio sam ministru pre godinu dana na sednici Odbora za spoljnu politiku, ali na njega još nisam dobio odgovor. Podsetiću da je prethodni ministar Mrkić još u julu 2013. godine najavio da će se u roku od dve nedelje ovaj zakon naći u skupštinskoj proceduri, ali od tada je prošlo već više od četiri godine. Tokom te četiri godine samo je nastavljena degradacija naše diplomatske službe, za koju je najodgovorniji ministar spoljnih poslova. O degradaciji svedoči, najblaže rečeno, i to ne prvi put, neprimereno ponašanje ministra, ovoga puta tokom posete turskog predsednika Erdogana, zbog kojeg je naša zemlja postala predmet podsmeha.

Pitanje predsednici Vlade, gospođi Brnabić. U sklopu periodičnog podizanja tenzija sa Republikom Hrvatskom ministar odbrane Aleksandar Vulin prisustvovao je 1. oktobra ustoličenju novoizabranog vladike dalmatinskog Nikodima u Manastiru Krka. On je, naime, prethodno u pratnji vojnog izaslanika u Republici Hrvatskoj sleteo na Aerodrom „Zemunik“. Podsetiću da je Aerodrom „Zemunik“ bio vojni aerodrom koji je tokom rata u Hrvatskoj, odnosno opsade Zadra, koristila JNA. Stoga je moje pitanje predsednici Vlade – u kom svojstvu je ministar Vulin prisustvovao ustoličenju vladike Nikodima, odnosno da li ga je Vlada odredila da je predstavlja na tom događaju?

Još jedno pitanje predsednici Vlade. Molim da mi se dostavi broj otkazanih ili odloženih poseta Republici Francuskoj tokom tromesečne zabrane putovanja državnih službenika ovoj zemlji, te da mi se odgovori da li su se sva ministarstva pridržavala te zabrane, kao i da mi se dostavi broj zaključka Vlade na osnovu kojeg su te posete zabranjene, pošto postoji osnovana sumnja da takvu odluku Vlada nikada nije ni donela.

Pitanje za ministarku za evropske integracije, gospođu Joksimović – kada će početi ozbiljno da se bavi svojim poslom, odnosno otklanjanjem prepreka ka članstvu u EU, a prestati prevashodno da daje političke izjave namenjene unutrašnjoj upotrebi? Naime, pre nekoliko dana ministarka je izjavila da ne zna šta znači sloboda medija i da je većina medija postala polutabloidna i tabloidna, čime je dala najbolju ocenu rada, kao i nerada, Vlade u ovoj oblasti u poslednjih pet godina.

Izveštaj o napretku Srbije Evropske komisije, kao i Izveštaj Evropskog parlamenta govore o tome da nema napretka u oblasti slobode izražavanja, te da je sveprisutna samocenzura, koja se, povrh toga, pogoršava, da postoji jak

politički uticaj na medije, da su novinari izloženi pretnjama i nasilju, da su mediji koji su kritični prema Vladi izloženi napadima, da je vlasnička struktura u medijima netransparentna, kao i da postoji politički uticaj na rad Regulatornog tela. Nažalost, prekjuche se u Briselu predsednica Vlade Brnabić nadovezala na ovu izjavu ministarke Joksimović negirajući ovakvu situaciju u medijima i uvredivši celu novinarsku profesiju time što je izjavila da u Srbiji gotovo da nema objektivnih novinara.

Kada smo već kod posete predsednice Vlade Briselu, postavio bih joj pitanje – da li će ubuduće odgovornije pristupati spoljnopolitičkim pitanjima i izbegavati situacije da se zarad ubiranja unutrašnjopolitičkih poena narušava ionako slaba spoljnopolitička reputacija države, kao što je to bilo u slučaju najave da će sa sobom poneti pismo kojim će tražiti pojašnjenje u vezi sa različitim pristupom Evropske unije pitanjima Katalonije i Kosova, da bi samo dan-dva posle te najave odustala od ove namere?

Pitanje za ministra rada, Đorđevića – da li će poštovati zakone i jedinstven sistem koji uređuje pravila o bolovanju i odustati od zadovoljavanja pre svega interesa stranih investitora posle razgovora kojima je najavio pilot-projekat i takozvani dogovoreni mehanizam kontrole bolovanja? Umesto toga, bilo bi poželjno da proveri uslove rada u fabrikama i odnos prema zaposlenima.

Poslednje pitanje upućujem ministru finansija, Vujoviću, odnosno Budžetskoj komisiji Ministarstva finansija, kao i direktoru Uprave za javne nabavke Predragu Jovanoviću – da li će u ovim hladnim zimskim danima moći da prevaziđu novogodišnje raspoloženje i ispoštuju zakonsku obavezu da provere tendere za novogodišnju rasvetu u Beogradu čije uslove je mogla da zadovolji samo jedna firma „Kip lajt“? Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, postavljam pitanje Vladi Republike Srbije.

Kao što smo imali prilike da vidimo prethodnih nekoliko dana, „14. oktobar“ u Kruševcu je prodat neposrednom pogodbom Vlade Republike Srbije i investitora. Pritom nema nikakvih informacija u medijima o kojoj se ceni zapravo radi, iz prostog razloga što je ovaj veliki gigant u Kruševcu iz petog pokušaja, neuspelog, otišao u bescenje, po rečima predstavnika radnika te fabrike.

Firma kojoj je prodat „14. oktobar“ je nesporna, ima ogromne firme u svom vlasništvu. Međutim, ćerka-firma koja je nedavno počela da posluje u Srbiji ima očigledno određene ne samo veze nego i posebne odnose sa Vladom

Republike Srbije s obzirom na to da se spekuliše da se radi o ceni od pola miliona evra.

Ono što je moje pitanje je – po kojoj tačno ceni je pogodbom prodat „14. oktobar“? To je prvo pitanje. Postoje indicije i informacije da je u pitanju pola miliona evra, ali kada bi se samo kovačnica „14. oktobra“ isekla u gvožđe i prodala, vredela bi dva miliona evra. Kovačnica je samo jedan deo „14. oktobra“ u Kruševcu.

Ovo je pitanje veoma važno, zato što nas zanima do koje mere se Vlada ophodi i prodaje u bescenje imovinu Republike Srbije, kako i na koji način ima povlašćenih investitora, privatnih lica koji su u određenim čak i rodbinskim vezama sa pojedincima iz Vlade Republike Srbije ili iz Predsedništva Srbije, koji imaju priliku da dođu do ovako velike imovine za ovako mali novac.

Takođe je pitanje u vezi sa tim – kolika je pre prodaje bila procenjena vrednost „14. oktobra“ u Kruševcu? Pitanje je veoma važno da bismo znali koliko se zapravo izašlo u susret potencijalnom kupcu, koliko se Vlada Republike Srbije odrekla novca, odnosno stavila privatnom investitoru u džep.

Koliki je, takođe, iznos subvencija za nova radna mesta? U medijima se govori o tome da će se otvoriti i nekih novih 150 radnih mesta, ali se ne tvrdi da će prethodnih 130 radnika zadržati svoj posao.

Ono što je takođe važno, postavljam pitanje zato što je čak i moguće doći do njega po dostupnosti o informacijama od javnog značaja – kolika je cena „14. oktobra“ i zašto je „14. oktobar“ prodat za pola miliona evra?

Takođe, da li je ministru privrede i da li je Vladi Republike Srbije u ovom ili nekom prošlom mandatu bilo koja privatna firma iz Srbije ili inostranstva uputila pismo u kom je rekla da je bila spremna da za „14. oktobar“ da mnogo veći iznos od ovog koji je Vlada neposrednom pogodbom zaključila?

Da li je istina da je jedan od rukovodećih ljudi u toj firmi u srodničkim odnosima sa gospodinom Selakovićem, koji je generalni sekretar Predsedništva Republike Srbije? I da li je moguće da se svaki put pre nego što neki funkcioner SNS-a sedne u fotelju, ili njegov rođak ili njegov kum, prijatelj ili brat na ovako netransparentan način bavi biznisom?

Radi se o nekome ko je najavljen da je nosilac liste u Beogradu za buduće beogradske izbore i zanima nas da li će se na ovaj način ophoditi sutradan, ili ima nameru da se ophodi, i prema Beograđanima, s obzirom na to da smo imali prilike da se uverimo na koji način je Vlada Republike Srbije, neposrednim pogodbama, izašla u susret i „Beogradu na vodi“ i novom vlasniku „Depoa“, koji je pod veoma sumnjivim okolnostima privatizovao „Depo“, i isto tako i kada je u pitanju deponija, odnosno spalionica u Vinči, kojom su milijarde obezbeđene privatnom licu, dok će grad Beograd imati samo štetu i neće imati korist od toga. Zahvaljujem.

PRESEDAK: Zahvaljujem, poslaniče.

Reč ima Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Pitanje za predsednicu Vlade, gospođu Anu Brnabić – kada će Vlada Republike Srbije Narodnoj skupštini uputiti predlog zakona kojim bi se okončalo, navodno privremeno, umanjeње plata i penzija?

Podsećamo, Vlada Srbije je smanjenje plata u javnom sektoru i penzija oročila do kraja 2017. godine. Privremeno ne može biti nešto što traje već pune tri godine. Građani Srbije imaju pravo da znaju kuda su preusmerene njihove plate i penzije i kada će biti vraćene u pređašnje stanje.

Pitanje za ministra prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Mladena Šarčevića – da li će i kada će smeniti Milana Pušicu, direktora Osnovne škole „Kralj Aleksandar Prvi“ na Novom Beogradu?

Obratili su nam se roditelji dece koja pohađaju ovu osnovnu školu i na osnovu pisma koje su nam prosledili roditelji dece jasno je da je škola dovedena u nedopustivo zapašeno stanje tokom poslednjih 16 godina, tokom kojih je Pušica direktor. Preko 800 učenika ima na raspolaganju samo dva mokra čvora, koja su u neadekvatnom stanju, dvorište je nebezbedno pošto ga okružuje zardala i polomljena ograda, betonski blokovi u dvorištu su polupani. Ovo nisu estetska pitanja već strahovito ozbiljna bezbednosna i higijenska pitanja, koja su nedopustiva i koja su odavno morala biti rešena.

Postavila bih par pitanja koja se tiču Muzeja vazduhoplovstva.

Višegodišnja nebriga tokom poslednjih godina dovela je do strahovitog propadanja ove ustanove kulture. Novembra prošle godine Vlada Republike Srbije preuzela je na sebe rešavanje pravnih, statusnih i imovinskih pitanja ovog muzeja. Međutim, do dana današnjeg ništa se nije desilo.

Pitanje za ministra kulture Vladana Vukosavljevića – dokle se stiglo sa realizacijom Zaključka Vlade od novembra 2016. godine? Da li je napisan predlog novog osnivačkog akta Muzeja i kada će početi sa radom novi upravni i nadzorni odbor?

Složeni status ove ustanove kulture zahteva i odgovore ministra odbrane. Posebnim aktom predviđeno je preuzimanje Muzeja do kraja ove godine. Takođe, predviđeno je da se odlukom Vlade ugasi Muzej, nakon čega bi trebalo da sledi likvidacija materijalno-finansijskog poslovanja ove ustanove kulture. Tokom likvidacije svi zaposleni bi dobili rešenje o raskidu ugovora o radu.

Konkretno pitanje za ministra odbrane Aleksandra Vulina – kako objašnjava to da je, i pored toga što Vlada još nije donela nikakvu odluku kojom bi stavila van snage sopstveni plan o konstituisanju nove ustanove kulture, Ministarstvo odbrane samovoljno pokrenulo procese koji nisu odobreni na Vladi?

Složenost ovog slučaja iziskuje i pitanje ministru finansija Dušanu Vujoviću – da li je finansiranje Muzeja vazduhoplovstva predviđeno planiranim budžetom Vlade Republike Srbije za 2018. godinu?

Pitanje za ministra trgovine, turizma i telekomunikacija, Rasima Ljajića – da li Ministarstvo ima jasno definisanu strategiju razvoja turizma koja bi od Republike Srbije napravila turističku atrakciju na Balkanu a da ona ne uključuje novogodišnju rasvetu postavljenu u septembru?

Pitanje za predsednika Republike Srbije, Aleksandra Vučića. Danas je osamdeseti dan kako je predsednik obećao da će medijima dostaviti dokaze za svoje tvrdnje u vezi sa izjavom datom na Televiziji „Pink“ kako su, navodno, medijska udruženja, zatim, kako je rekao, lažne istraživačke kuće i političke organizacije koje su organizovale proteste dobijale novac za kampanju protiv njega zbog slučaja u Savamali. Predsednik je pomenuo iznos od čak 35-40 miliona evra utrošen u navodnu kampanju protiv njega. Tako da, ponavljamo – kad možemo očekivati konkretne dokaze za ovu tvrdnju?

Pitanje za predsednika Republike Srbije, Aleksandra Vučića – kako je moguće da nam BDP raste tako munjevito, najbrže u regionu, i postoji li opasnost da se previše razvijemo?

Pitanje za predsednicu Skupštine, gospođu Maju Gojković – kada će konačno početi da se održavaju redovni kolegijumi u Narodnoj skupštini? Kada ćemo dobiti plan rada Skupštine, godišnji plan rada, kako to Poslovnik nalaže, jer mi godinu i po dana, konkretno od 3. juna prošle godine, radimo stihijski, po hitnom postupku, u objedinjenim raspravama, ne znajući danas koji će nam zakoni uopšte biti na dnevnom redu naredne nedelje? Za kvalitetnu raspravu u ovom domu potrebna je ozbiljna priprema, koja je nama onemogućena imajući u vidu da ne znamo nikakav plan rada Narodne skupštine.

Podsećamo predsedavajuću da na dnevni red stavi predlog o svojoj smeni, kao što je to obećala u nekoliko navrata.

Dosada smo 20 puta postavljali ova pitanja, ovo je 21. put da to činimo. Dosada nismo dobili ni jedan jedini odgovor, uprkos činjenici da predsednica Skupštine ima zakonski rok od 15 dana da na ta pitanja odgovori. Stoga ponavljam pitanje u ovom 21. obraćanju – kada ćemo konačno dobiti odgovore na ta pitanja?

Ovo je, takođe, čak 27. put da postavljamo pitanje aktuelnom predsedniku Republike Srbije – kada će prestati da krši Ustav i podneti ostavku na funkciju predsednika Srpske napredne stranke kako ne bi bio u sukobu interesa i kako bi konačno postao predsednik svih građana Srbije?

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, prvo pitanje za Ministarstvo pravde – da li postoji konflikt interesa kada osoba zaposlena u Agenciji za borbu protiv korupcije kontroliše svoje dete, koje je narodni poslanik? Da li je to konflikt interesa, jer pri tome ona kontroliše i njenog lidera, a verovatno je da postoji iz tog konflikta interesa i neki drugi interes, da se ćerka udomi u Narodnu skupštinu? Pitanje za Ministarstvo pravde, pa makar ponovo doživeo ono „ma terajte se“ – da li je to istina da postoje narodni poslanici koji imaju roditelje zaposlene u Agenciji za borbu protiv korupcije koji njih kontrolišu?

Drugo pitanje, vezano za to isto, a tražim od Agencije za pranje novca i od Ministarstva finansija da mi se dostave podaci – da li je tačno da baš zahvaljujući toj vezi nije istražen depozit Saše Radulovića, da je preko njemu bliskih osoba, međusobno povezanih lica, supruge itd. i nekih udruženja pritajeno oko 500.000 evra uglavnom u „Inteza“ banci i da zahvaljujući onoj vezi u Agenciji za borbu protiv korupcije to nikada do kraja nije istraženo?

Sledeće pitanje se odnosi na RTS, odnosno na ministra informisanja. Šta će preduzeti povodom cenzure moje izjave o žetvenim ostacima u trajanju od 30 sekundi, koju je Nataša Mijušković, uz pomoć Nenada Lj. Stefanovića cenzurisala, uz izreku da neće da puštaju ljude sa „Farme“. To je uvreda za sve nas farmere, seljake, pa pitam ministra informisanja šta će preduzeti povodom te nečuvane cenzure, a ona je od strane RTS-a nada mnom sprovedena u periodu od 1998. do 2000. godine i ja verujem da je ovo zanavljanje.

Sledeće moje pitanje se odnosi na organe bezbednosti. Šta će organi bezbednosti preduzeti povodom navodne nevladine organizacije, u stvari špijunskog Tačijevog centra koji se zove Omladinski odbor za obrazovanje, koji vodi izvesni Naim Leo Beširi, osoba koja je bila zaposlena kod Sonje Biserko, osoba koja je bila zaposlena takođe u Agenciji za borbu protiv korupcije i koja preko emotivne veze, istopolne, dok je radio u Agenciji za borbu protiv korupcije, izvlači podatke, i finansira, protiv najviših državnih funkcionera i time daje izvor informacija „Kriku“ itd.? U toj organizaciji su još Same Šabani, Biljinora Šalja, Nidžara Kelja i to je organizacija koja je pod Tačijevom kontrolom i svojevremeno je pozvala u posetu ni manje ni više nego Tačija, koga smo mi ovde osudili kao zločinca koji je izvršio zločin nad srpskim stanovništvom.

Zato postavljam to pitanje, jer njih koriste kao neku vrstu špijunske mreže koja, zajedno sa nekim političarima, a primećeni su u društvu, recimo, Borislava Stefanovića dok je još bio Borislav, verovatno se druži i otkad je postao Borko Stefanović, primećena je Jelena Milić u njegovom društvu, primećena je Olja Bečković, izvesni Janjić, a pri tome raspoložem informacijama da se pomenuta organizacija finansira sredstvima ambasada SAD i Velike Britanije. Dakle, radi se o opasnom društvu i zato tražim da se ispituju ove veze.

To mogu da urade samo organi bezbednosti, jer narodni poslanici nisu ovlašćeni za ovu vrstu posla.

Na kraju želim da zahvalim Vladi na informacijama koje sam dobio o stanu Gorana Ješića u Beču, gde me izveštavaju da se zbog neprijavlivanja te imovine, dakle ne sticanja, vodi postupak pred Osnovnim sudom u Staroj Pazovi. Toliko o onoj izreci, mislim, gospođe Gordane Čomić, kad sam ja izneo tu tvrdnju, kad je rekla ovde pred svim poslanicima da ja lažem. Želim ovim putem da zahvalim organima i na kraju da postavim pitanje – šta je sa Domom vojske iz Smederevske Palanke, koji je kupljen od strane Opštine za 40 miliona a prodat privatnoj firmi za 24 miliona; da li se vodi neka istraga i šta je pokazala? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje pitanje je upućeno Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave, u pogledu tendencioznih i lažnih navoda izvesne grupe građana koja sebe naziva nekakvim pokretom nekakvih građana, slobodnih građana ili ko zna šta već, kako je u određenim beogradskim opštinama, konkretno u Opštini Vračar i, čini mi se, u Opštini Zvezdara, došlo do povećanja broja birača u biračkom spisku. Sećate se, u pitanju je neuspeli predsednički kandidat, bivši Zaštitnik građana, koji je ostao poznat po tome što nije radio svoj posao a za šta je dobijao basnoslovne sume novca na ime plate.

Uprkos tome što mi znamo da je u pitanju jedna potpuno notorna neistina, uprkos tome što se Gradska opština Vračar istog dana, čini mi se, oglasila, zvanično demantovala ovakve tvrdnje, uprkos tome što se ministar unutrašnjih poslova zvanično oglasio, ja apelujem i pozivam nadležno ministarstvo, dakle Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave i smatram da je neophodno da se i oni oglase i odbace ove sulude i, ponavljam, vrlo zlonamerne laži.

Pročitaću obaveštenje o broju upisanih birača u Jedinstveni birački spisak za teritoriju Gradske opštine Vračar. Dakle, Gradska opština Vračar saopštava da je na današnji dan, 4. oktobra 2017. godine, u Jedinstveni birački spisak za teritoriju ove opštine upisano 63.310 birača sa pravom glasa. Poređenja radi, na dan održavanja izbora za predsednika Republike, 2. aprila 2017. godine, bilo je upisano 63.656 birača, odnosno 346 birača više nego što su to ovi Jankovićeви pokušali da slažu. Dakle, toliko o tome. Mada, mene to ne čudi, jer u pitanju je stranka čiji se, odnosno pokret čije se delovanje zasniva na laži.

A o čemu se, predsedavajući, zapravo radi? Radi se o stvaranju atmosfere kako se tobože priprema neka izborna krađa, a u stvari radi se o pripremanju terena za izborni neuspeh koji ih čeka na predstojećim izborima za

Grad Beograd. Oni to dobro znaju. U koliko god oni kolona išli, koliko god imali dosističkih kandidata, oni dobro znaju da ih čeka izborni neuspeh.

Jer, ko će da glasa za njih? Ko će da glasa za iste one koji su godinama i decenijama devastirali i unazađivali Grad Beograd? Ko će da glasa za opciju koja je Beograd ostavila u dugovima od skoro 1,2 milijarde evra? Dakle, skoro 500.000.000 evra Grad direktno ima dugova. Ali kada se u to uključe i dugovi gradskih opština i dugovi javnih komunalnih preduzeća, onda je cifra skoro 1,2 milijarde evra.

Ko će da vrati taj novac? To su dugovi koje mi vraćamo proteklih nekoliko godina, i što je najvažnije, bez dodatnog zaduživanja, bez dinara novih kredita, a vratili smo skoro pola isključivo na osnovu realnih osnova i na osnovu sopstvenih ušteda i sredstava.

Zato se danas u Beogradu rekordno gradi. Zato je rekordan broj kapitalnih investicija. Zato imamo preko 500 gradilišta. Zato imamo desetine hiljada novih registrovanih preduzetnika. Zato imamo preko desetine hiljada novih radnih mesta. Zato nam javna preduzeća ne posluju sa gubicima.

A šta su oni radili? Samo smišljali kombinacije i načine kako da se obogate. I Đilas tajkun, i Šapić, i Šutanovac, i svi oni zajedno. Samo i isključivo pravili kombinacije i razmišljali kako je moguće da još neki dinar strpaju sebi u džep. Sklapali štetne poslove, štetne ugovore. Nemamo dovoljno vremena, izneću samo jedan.

Dakle, Dragan Đilas i Aleksandar Šapić, dok su vladali Beogradom, sklopili su dil sa Milijom Milosavljevićem Ktitorom po kome Grad Beograd svakog meseca do 2020. godine mora da plaća čak 23.700 evra za zakup vrtića u Altini. Odjednom, u njihovo vreme Altina postaje Terazije, i skuplja i atraktivnija lokacija od Terazija. Altina! Dvadeset tri hiljade i sedamsto evra mesečno Grad Beograd plaća do 2020. godine, dakle. To je način kako su Dragan Đilas tajkun, Šapić, Šutanovac i svi ostali razmišljali i vodili Grad Beograd.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Markoviću.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštenje o odsutnosti narodnih poslanika.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Milovan Drecun, Branimir Jovanović i prof. dr Žarko Obradović.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju: dr Rasim Ljajić,

potpredsednik Vlade i ministar trgovine, turizma i telekomunikacija, Branko Ružić, ministar državne uprave i lokalne samouprave, Zoran Kasalović, državni sekretar u Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave, Dražen Maravić, pomoćnik ministra državne uprave i lokalne samouprave, Sava Savić, pomoćnik ministra trgovine, turizma i telekomunikacija, Jasmina Benmansur, vršilac dužnosti pomoćnika ministra državne uprave i lokalne samouprave, Jelena Parezanović, posebni savetnik ministra državne uprave i lokalne samouprave, Ivona Simić, savetnik predsednika Vlade, Milan Dobrijević i Natalija Radoja, viši savetnici u Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija i Milan Vojvodić, samostalni savetnik u Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija.

Pre nego što pređemo na raspravu u pojedinostima, napravićemo dva minuta pauze da u međuvremenu pristignu predstavnici Vlade. Zahvaljujem.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, državni službenici su ogledalo države i mislim da Vlada treba da čini sve da uredi ovu oblast i da se po tome prepoznaje država. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Božić.

Izvolite.

NENAD BOŽIĆ: Hvala.

Moj amandman na drugi član se odnosi, pre svega, na ukidanje tri tačke u okviru člana 97. Zbog čega ja smatram da ove tri tačke treba da budu ukinute? To se odnosi na tačke 2), 3) i 4).

Tačka 2) glasi – ako se u državnom organu kasni sa izvršavanjem utvrđenih obaveza ili postupanjem u utvrđenim rokovima – u najmanje 10% obaveza i postupaka.

Po meni, to znači da treba tog službenika ili grupu službenika poslati na neko dodatno usavršavanje. Ne znam kako se na osnovu toga da neki postupak kasni utvrđuje da je to razlog da se službenici ponovo obučavaju. Molio bih ministra, ako može, da mi to objasni.

Ako nešto kasni u nekom postupku ili se nešto ne izvršava, razlog ne mora biti samo nedovoljna obučenost ili znanje ili postojanje nekih veština izvršilaca, već to može da bude, recimo, da taj proces nije organizovan kako treba, da neki drugi resursi nisu adekvatni za vršenje tog posla, da možda nije na vreme započeo neki određeni posao, da je kašnjenje nastupilo u nekoj ranijoj fazi, a jedan od razloga može biti to da službenici ne rade adekvatno svoj posao i da je to možda rezultat nekog njihovog nemara, a jedan od razloga može biti i to da oni možda nemaju neka fundamentalna znanja da obavljaju te poslove jer su zaposleni po nekoj partijskoj liniji i nemaju neka fundamentalna znanja koja je trebalo steći u nekim prethodnim nivoima školovanja, bilo da je u pitanju srednja škola ili univerzitet.

Zato smatram da nema smisla da ova tačka uopšte ovde bude, jer ona ne odslikava... To znači da, ako neko ne obavlja svoj posao i ne ispunjava rokove, mi treba da ga unedogled obučavamo. Znači, za šest meseci ako on to ponovi, mi treba ponovo tog službenika da obučavamo. A, kao što sam rekao, razlog ne mora biti njegova nedovoljna obučenost, već razni ovi drugi razlozi koje sam već naveo.

Isto tako, tačka 3) kaže – ako u postupku upravne ili sudske kontrole zakonitosti upravnih akata koje donosi državni organ ili njegova organizaciona jedinica bude ukinuto ili poništeno najmanje 10% akata koji su bili predmet kontrole.

Ovde praktično mogu da ponovim ono što sam rekao i malopre. Uopšte ne mora biti razlog da je ukinuto ili poništeno 10% akata to što službenici nemaju adekvatno znanje i veštine. Pretpostavljamo da je neko počeo da radi u državnoj službi tako što je već obučen. Znači, on već treba da zna svoj posao, tako da, ako se desi ovako nešto, razlog verovatno treba tražiti u nečemu drugom. Ili organizacija posla ili samog procesa ili prosto službenici ne rade, s nemarom rade taj posao i, kao što znate, u Zakonu o državnim službenicima postoji i odredba, tj. članovi zakona po kojima se državni službenici ocenjuju, gde dobijaju ocene, onih pet ocena o tome da li zadovoljavaju ili ne zadovoljavaju, do toga da se izrazito ističu.

Tako da ovo isto ne stoji, zato što to znači da mi, bez obzira na to što neko pravi neke greške iz nemara i nema nikakve odgovornosti prema tom poslu, treba stalno samo da ga obučavamo. A kažem, opet, ne mora biti krivica službenika, mogu biti i neki drugi, razni razlozi.

Primer za to imate ako pogledate budžet Srbije i budžete gradova. To su ogromne sume, recimo, za plaćanje nekih kazni i penala koji su nastali upravo zbog toga što postupci nisu vođeni kako treba. To su stvarno milioni u pitanju. Znam za Kragujevac, za nekoliko miliona evra. Ako pogledate budžet Srbije, isto

su u pitanju milionske sume. Tako je, verovatno, slično u većini opština, ako vidite.

Drugo, šta znači 10% akata? Nekome može da bude poništeno i 10% akata koji imaju minoran uticaj na, recimo, budžet ili neke druge stvari koje su vezane za život građana da toliko ne pogađaju, a recimo samo jedna greška u nekom sudskom postupku ili jedan izgubljen postupak može da košta grad ili državu ili neku instituciju ili javno preduzeće milione evra, na primer. I šta je sa tim, gde je tu lična odgovornost? Ovde se to svodi na obučavanje. Znači, ako neko ne radi nešto kako treba, hajde onda da ga obučavamo. Ili ako nije u mogućnosti da radi kako treba jer nema adekvatne uslove, mi ćemo reći – hajde ponovo da ga obučavamo.

Smatram da ovo treba da bude obuhvaćeno nekom širom reformom državne uprave gde će postojati ciljevi, gde će se meriti učinak rada i gde će se na osnovu svega toga sagledavati da li je u pitanju nedovoljna obučanost, da li nedostaju fundamentalna znanja ili je u pitanju nedostatak materijalnih resursa, organizacije itd.

Iz ovoga vidim da kad neko ko je partijski zaposlen, ko je, recimo, kupio diplomu i ne poseduje fundamentalna znanja za obavljanje svog posla i samim tim ne može da obavlja taj posao i ne postiže neke rezultate, država treba da uloži dodatne napore i dodatna sredstva da njega obučava, a taj koji je kupio diplomu i koji je na takav način došao da radi u državnu službu, što je na neki način privilegija, jer raditi u državnoj službi je ipak privilegija, on troši državne resurse i još ima pravo da bude obučavan za vreme radnog vremena. To je nedopustivo, za mene.

Na sličan način, ako u postupku inspekcijuskog nadzora i drugog oblika kontrole zakonitosti i svrsishodnosti rada nadležni organ naloži meru ili utvrdi preporuku za otklanjanje utvrđenih nedostataka u odnosu na upotrebu stečenih znanja i veština – i dalje je opet ista stvar. Kako je neko mogao uopšte da dođe da radi na neko radno mesto ako ne poseduje znanje i veštine? Kao je to moguće? To onda nije samo odgovornost samog tog službenika koga ćemo mi dodatno obučavati, to je odgovornost i rukovodstva, njegovog šefa, upravnika, načelnika te službe, direktora, kako god se to zvalo.

Imam još jedan deo u ovom amandmanu o kome ću govoriti, a to je na član 97d, gde se navode obavezni elementi i delovi programa stručnog usavršavanja i sada tu imamo navedeno devet raznih tačaka. I sa tim se slažem, tu treba da bude oblast stručnog usavršavanja, opis programa, državni organi kojima je namenjen, opis ciljne grupe, projekcija troškova, to je sve u redu. Tako to i treba da bude, to je sve okej. Međutim, ovde nedostaje jedan, po meni, ključan element koji treba da sadrži svaki program obuke, a to je način vrednovanja obuka, same literature i izvođača obuka od strane polaznika.

Ako ste uopšte pratili neku praksu kako se to radi danas u svetu, gomilu preporuka možete naći svuda, jedan od ključnih elemenata vrednovanja nekih obuka je upravo vrednovanje od strane samih polaznika. Znači, i oni sami moraju dati neku ocenu toga da li su oni stvarno nešto tu naučili. Na taj način ćete moći da vrednujete i te izvođače obuka, jer to nekad mogu da budu i sami državnim službenici, koliko vidim, koji su zaposleni u Akademiji ili zaposleni u državnim organima, al' mogu da budu i neke firme ili pojedinci koji se angažuju sa strane da drže obuke.

Zato smatram da je neophodno da se uvede vrednovanje i literature koja je ponuđena polaznicima, kao i da se vrednuje izvođenje obuke. Mislim da je to jedna od ključnih stvari, tako ćemo jedino moći da postignemo neki kvalitet u tome. U protivnom, neki predavači mogu non-stop da predaju ili da, ako se ekstremno angažuju, to prosto upisuju kao reference, da su predavali, međutim, to ništa ne znači ako mi nemamo tu povratnu informaciju od samih polaznika.

Uostalom, kažem, pogledajte kako funkcionišu u svetu akademije ili privatne firme za obučavanje pa ćete videti da posle svake obuke uvek imate jedan upitnik gde sami polaznici obuka vrednuju samu obuku, kao i literaturu i izvođača obuke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Božiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Moj amandman ide u sličnom pravcu kao i mog kolege Božića. Osnovna intervencija je u predloženom dodavanju člana 97a, gde se nabrajaju situacije u kojima postoji potreba za stručnim usavršavanjem državnih službenika.

Pod tačkom 2) se kaže – ako državni organ kasni u donošenju nekih akata koje je obavezan da donese ili probija stalno rokove koji su zakonski određeni, onda te državne službenike treba poslati na stručno usavršavanje.

Predložila sam da se to briše. Smatram da je to potpuno naopaka logika, jer ako se kasni, postoje dva moguća razloga, verovatno i više od dva, ja sam smislila dva.

Jedan je da je preveliki obim posla na tu količinu državnih službenika. Molim vas, mi imamo zabranu zapošljavanja u javnom sektoru. Možda se obim posla povećao i nema dovoljno ljudi. Nikakvo usavršavanje tu neće rešiti problem. Druga moguća situacija je da jednostavno imamo državnog službenika

koji ne radi. Ni njemu nikakvo stručno usavršavanje neće pomoći da počne da radi.

U drugoj varijanti, pod tačkom 3), na usavršavanje se šalje državni službenik čija su akta, koja je doneo, ispostavilo se, protivzakonita. Molim vas, njemu ne treba stručno usavršavanje, njemu treba osnovna obuka. Taj čovek je, očigledno, kupio neku diplomu i sad bi trebalo da ide ponovo na osnovne studije o trošku države da nauči da radi nešto što je trebalo da zna da radi pre nego što je primljen na to radno mesto.

Stoga sam predložila brisanje ove dve situacije za koje se smatra da postoji potreba za stručnim usavršavanjem, pod tačkom 2) i pod tačkom 3), jer nema apsolutno nikakve logike da u ovim situacijama... U ovoj drugoj situaciji, ako neko ne zna da radi svoj posao, to nije osnov za stručno usavršavanje, to je osnov za raskid radnog odnosa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Rasprava o ovom zakonu u pojedinostima, odnosno po amandmanima pre tri dana zaključena je ovde predavanjem narodne poslanice Gojković nama opozicionim poslanicima kako ne znamo da pišemo amandmane, kako obrazloženja na napisane amandmane, amandmanska rasprava traje, nije adekvatna ili je neuka. To nije tačno i to nije istina.

Ja sam pokušala da je opovrgnem, međutim nadam se da ćete mi dati više vremena u nastavku rasprave da to nastavim da činim, jer je to jedino tačno i to je jedina istina. Naši amandmani su odlični, naši amandmani su dobri. Smatramo da ministar treba da ih prihvati i tu mogućnost ima i u toku samog zasedanja.

Ono što je takođe istina jeste da predlagači ovog zakona ne znaju kako se pišu zakoni, a potpisuju ih. Kao što je predsednica Vlade Ana Brnabić – ili nije pročitala to što je predložila i potpisala, o čemu mi sad treba da raspravljamo i donosimo odluke, ili treba da bude prvi polaznik, kao što sam rekla, Nacionalne akademije za javnu upravu.

Uostalom, nama neznanje spočitava neko iz poslaničke većine, vlasti, ko ne zna ni kako se zove predsednica Vlade. Sećam se vrlo dobro da ju je poslanik Bečić uporno nazivao Brbalić. Dakle Brbalić, još dok je čitao napisani tekst ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolegice Tepić ...

MARINIKA TEPIĆ: Ono što je tačno i ono što je istina je da predlagač ovog zakona u ovom članu 2...

PREDSEDAVAJUĆI: Tako je, izvolite o članu 2.

MARINIKA TEPIĆ: ... Da je znao kako se radi posao, ne bi predložio sve ono što treba da se nađe u podzakonskim aktima ili u zakonu o Nacionalnoj akademiji, povodom kog je rasprava već zaključena.

Vi ste ovde napravili jednu kompilaciju zakonskog ili zakonodavnog štiva kome nije mesto u ovom Zakonu o državnim službenicima koji pokušavate da promenite. Sve što ste u ovim pododdeljcima na član 2. naveli jeste predmet podzakonskih akata, odnosno pravilnika o radu Nacionalne akademije ili eventualno zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu, a ne predmet ovog zakona, gde ste utrpali sve ono što se tiče Nacionalne akademije a ne ono što bi trebalo da bude obim i obuhvat ovog zakona.

Mi stoga smatramo da je postojeće rešenje u Zakonu o državnim službenicima mnogo bolje nego ono koje ste vi predložili i vrlo konstruktivno smo predložili amandman sa izvesnim izmenama, ali na taj način da se ne proizvode dodatni odeljci i odredbe ovog člana i da se prebukira štivo potpuno bespotrebno, ali to je vaše ogledalo kako vi smatrate da treba da se pišu zakoni.

Isto tako smatram da je vrlo neodgovorno i nekorektno da se nama spočitava neznanje po pitanju amandmana i rasprave, a s druge strane da dobijamo obrazloženja za odbijanje amandmana koja glase, na primer, da su naši amandmani nepotpuni ili ne ostvaruju cilj koji se donošenjem zakona želi postići, što je jasan dokaz da vi uopšte ne čitate ne samo zakone koje predlažete već ni amandmane koje narodni poslanici vrlo revnosno i vredno pišu.

Ja vas molim i apelujem da još jednom, makar uz određivanje pauze, pročitate konstruktivne amandmane i prihvatite ih i ispravite grešku u ovom trenutku, a odmah po povratku u Vladu predložite da se promeni Uredba o polaganju državnog stručnog ispita i svi lepo đuture, članovi Vlade, krenete na obuku pisanja zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Na član 103. ponovo ukazujem. Ova gospođica ili gospođa stalno narušava red i rad u Skupštini Srbije. Njena svaka diskusija počinje uvredama i povredama. Molim da se to njoj više ne dozvoli i da joj se u startu, čim počne da vređa i čim počne da priča van teme, odmah isključi mikrofon.

Ona je svojom diskusijom na prethodnoj sednici, jer je bila prva, dovela do toga da je čitava rasprava toga dana otišla u pogrešnom smeru. Ako se vi sećate, ja sam tada diskutovao i rekao da se ona isključi, da priča bez mikrofona,

da ispriča svoju priču, pošto verovatno mora da priča, i da mi nastavimo normalno da radimo.

U ženi je toliko satkano neke mržnje, nekog nezadovoljstva da prosto ne mogu da se iščudim da je to moguće u ovim prilikama. Toliko od mene. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Jokiću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Smatram da nisam povredio član 103, iz jednog prostog razloga. Mnogo puta dosada sam rekao da ne možete uvek da predvidite o čemu će narodni poslanici govoriti obrazlažući amandman koji su podneli.

Onog trenutka kada sam lično smatrao da se koleginica jeste pomalo udaljila od teme, pokušao sam da joj sugerišem i da je zamolim, ne da joj isključim mikrofon već da joj sugerišem i zamolim da ipak govori o amandmanu koji je podnela na član 2. Zahvaljujem.

Koleginice Tepić, želite povredu Poslovnika? Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Tako je, predsedavajući. Zahvaljujem.

Smatram da se povredili član 107. ne intervenišući kada je prethodni poslanik takođe reklamirao Poslovnik.

Ja isto predlažem da odmah isključite mikrofon svakom narodnom poslaniku kada krene da licitira da li je neko gospođa ili gospođica. To se vrlo često dešava ovde u Narodnoj skupštini. Moje dostojanstvo je time povređeno, ne ulazeći u to da ću se izjasniti da li sam gospođa ili gospođica, to se naprosto ne radi.

Sve dame su gospođe, oslovljavaju se po prezimenu. Ako prethodni kolega to ne zna, razumela sam da se bavi pedagoškim radom, evo drago mi je da je došao trenutak da to sazna, ali vas molim da zaista ubuduće kada neko počne da licitira imputirajući time bračni status nas narodnih poslanica, odmah isključite mikrofon, jer ni mi narodne poslanike muškarce ne oslovljavamo sa gospodin ili gospodičić.

Ja vas takođe molim da se jednako odnosite prema svima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Tepić.

Ne verujem i ne želim da verujem da je gospodin Jokić imao bilo kakvu nameru da vas uvredi. Mogu samo da vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Da.) Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, po amandmanu.

Izvolite, gospodine Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Od ove silne priče o velikom znanju, stručnosti, suštinskog doprinosa kvalitetu itd., koliko vidim, predlog se odnosi na neke jezičke intervencije,

odnosno na rasprave na temu da li je neka reč nesrpskog porekla, da li se upotrebljava srpski jezik itd., sve u tom stilu.

Onda u obrazloženju samih predlagača imamo sušte primere vrhunskog kvaliteta te stručnosti, tog znanja upravo u jezičkom domenu, kao što su izrazi „poločaj“, „neadekvatna“ i „utvrivanja“, tako da mislim da je više nego jasno o čemu je ovde reč, koliko je to važno i stručno, a i koliko je potkovano. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Marinika Tepić: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Imate još tri minuta od poslaničke grupe.

(Marinika Tepić: Pogrešno sam protumačena.)

Ne, nemate osnova za repliku.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marija Jevđić, Jelena Vujić Obradović, Petar Petrović, Vojislav Vujić i Đorđe Kosanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Osnivanje Nacionalne akademije za stručno usavršavanje državnih službenika naravno da nužno iziskuje i izmene i dopune Zakona o državnim službenicima.

U članu 2. ovog zakona o državnim službenicima definisani su programi koji će se sprovesti u postupku obučavanja državnih službenika, pa je, između ostalog, tu i program obuke rukovodilaca.

Kada se u javnosti najčešće komentarisao zakon o osnivanju Nacionalne akademije, uglavnom se obraćala pažnja na to da će ovim stručnim usavršavanjem biti obuhvaćeni i rukovodioci, odnosno funkcioneri kao što su ministri, državni sekretari, pomoćnici ministra, gradonačelnici, predsednici

opština, članovi gradskih veća i, isto tako, treba podvući, direktori javnih preduzeća na svim nivoima.

Međutim, vi ste ovde u članu 97v predvideli i precizirali da će se ovom stručnom obukom ili usavršavanjem obuhvatiti samo državni službenici. U Zakonu o državnim službenicima jasno je data definicija ko su državni službenici i jasno u jednom delu stava, da ga ja celog ne navodim ovde, stoji da to nisu ni narodni poslanici, ni funkcioneri, ni članovi Vlade.

Zato smo mi iz Demokratske stranke Srbije ovde odreagovali. Vrlo je važno da se ovim stručnim usavršavanjem obuhvate i izabrana, postavljena i imenovana lica – to su ovi državni funkcioneri na svim nivoima, od lokalnog do republičkog – jer smo svedoci da vrlo često na čelo opština, na čelo grada, na čelo javnog preduzeća, o ministarstvima neću da govorim, nemam tu informaciju i nemam taj uvid, imamo ljude koji su nestručni, nemaju potrebno niti obrazovanje, niti veštine da vode te sisteme. Zato je bitno, a vi ste obrazložili da će oni biti obuhvaćeni, da preciziramo da ovom obukom usavršavanja treba da budu obuhvaćeni i ovi funkcioneri.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodna poslanica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Sad sam slušala koleginicu i obrazloženje ovog amandmana koji je podnela, pa moram da kažem da je ona na neki način sama sebi i odgovorila zašto ovaj amandman ne može da bude prihvaćen.

Znači, s obzirom na to da se traži dodavanje stava koji se odnosi na izabrana, imenovana i postavljena lica, ovaj amandman je neprihvatljiv jer se radi o Zakonu o državnim službenicima, koji ne uređuje položaj lica koja su funkcioneri, već državnih službenika.

Takođe, amandman se odnosi ovde i na Republiku, autonomnu pokrajinu i lokalnu samoupravu, što je regulisano drugim zakonom, Zakonom o zaposlenima u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave.

Dakle, i ako su nešto hteli ovim amandmanom, nije trebalo podneti ovaj amandman na ovaj predlog zakona. Zato predlažem da se amandman ne prihvati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre, mi smo podneli dva amandmana na ovaj član. Jedan je, rekao bih, suštinskog karaktera, tiče se programa usavršavanja državnih službenika, i drugi jeste jezičkog karaktera.

Mislim da je trebalo odreagovati i mi smo to uradili, jer zaista mislim da reč „kouč“ treba da bude zamenjena rečju „trener“. Uz razumevanje uticaja drugih jezika na srpski jezik, dominantno su anglicizmi, turcizmi... U toj meri su postali „srpske reči“ da se već nalaze u nekim državnim dokumentima, zakonima. Međutim, „kouč“ nije ta reč. Postoji solidna srpska reč „trener“ i mi predlažemo da se ova reč zameni rečju trener, kako u prethodnom zakonu tako i u ovom. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Nikoliću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Miljan Damjanović i Zoran Krsić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Da podsetimo, radi javnosti, da danas govorimo o amandmanima na izmene i dopune Zakona o državnim službenicima, da je ovome prethodila rasprava, takođe o amandmanima, o nacionalnoj akademiji za javnu upravu, koju nameravate da uvedete. Prema mišljenju nas srpskih radikala, apsolutno nepotrebno.

Govorili smo, naravno, o tome i u načelnoj raspravi i po amandmanima. I sad gledajte, u ovom članu 3, čije mi brisanje predlažemo, vi govorite o stručnom usavršavanju, osposobljavanju pripravnika koje će raditi neki mentori i kažete – to će po pravilu biti državni službenici i zaposleni koji imaju značajno iskustvo.

Šta znači značajno iskustvo? Da li su godine radnog staža i značajno iskustvo? Nisu. Često, nažalost, nisu, zato što se zapošljavaju ljudi koji sami u momentu zapošljavanja ne ispunjavaju uslove, odnosno formalno ispunjavaju. To su ljudi sa na čudan način dobijenim diplomama i oni za neki broj godina steknu to, kako ste napisali, značajno iskustvo.

Jednostavno je neprihvatljivo da u zakonu stoje ovako neodređeni termini. Zakon mora biti precizan, da svako ko ga primenjuje može to da uradi a da se ne razmišlja o eventualnoj zloupotrebi.

Dalje kažete da taj mentor ima to značajno iskustvo u obavljanju relevantnih poslova. A šta su to relevantni poslovi? Valjda je svaki posao

relevantan za ono zbog čega treba da se radi. I kako ćete vi procenjivati ko su vam ti mentori?

Evo, cela Srbija se smeje, recimo, ovima iz Grada Beograda koji bi opet, na narednim izborima, da budu vlast u Beogradu. Ovo su radili službenici lokalne samouprave, pa su napisali, govorim o onim tablama na autobuskim stanicama u gradskom prevozu, pa Košutnjak piše latinicom i ćirilicom ali ćirilicom piše „Košutnjak“, pa onda Svetosavska ulica piše „Sveto-savska“, onda ulica Danila Kiša, u reči Kiša slovo „i“ latinično, inače ćirilica, pa „Šumadiski trg“ itd.

Dakle, ovo je slika tog partijskog zapošljavanja protiv kojeg smo mi. Dakle, mi nismo generalno protiv zapošljavanja ljudi koji su članovi političkih partija, naprotiv, to nama uopšte ne smeta, ali je ovo slika onoga što se priča godinama – kupljene diplome, dobijanje diploma pod čudnim okolnostima, poklonjene, kupljene, dobijene na ovaj ili na onaj način. Ovo je bruka i sramota. I ovo govori o tome koliko vama ne trebaju nikakve akademije. Treba vam, gospodo iz vlasti, malo morala i malo mere u zapošljavanju onih koji vam obezbeđuju kapilarne glasove. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Svakako se uvek slažem sa obrazloženjem koje smo dobili u mišljenju Vlade kada je ovako koncizno sastavljeno, nego čisto na temu ovog obrazloženja predlagača koje smo upravo čuli.

Možda treba biti oprezan u zaključcima, možda treba staviti akcenat na to da li su neke stvari koje su, ja potpuno verujem da je to sve, kako je sad rečeno, tako, i zatečeno tako, i uslikano, da tu nikakvih falsifikata nema, nego da je možda stvar ažurnosti da se te stvari koje su tako napravljene brže zamene za one ispravne, jer meni, na osnovu nekog iskustva koje imam, deluje potpuno izvesno da su te stvari nastale, i tako pogrešno i nakaradno napisane, negde otprilike u vreme kada je Dragan Đilas vodio Beograd a po upravnim i nadzornim odborima u Gradu Beogradu postavljao sve listom kadrove jedne istaknute desničarske, žustre i opozicione stranke, jer su mu tad trebali za neko potkusurivanje.

Tako da, vrlo je moguće da je taj problem sa tim neznanjem i nestručnošću nastao tada, a da sad treba da se to reguliše i sanira kada smo ga već videli i slikali. Treba, slažem se. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je delo Gorana Vesića, koji je, inače, bio Đilasov saradnik a sada je čovek od najvećeg poverenja Aleksandra Vučića. Ovo su zaista najsvežiji podaci. Ko je bio u upravnim odborima Dragana Đilasa, odnosno Gradske uprave Beograda, gradskih javnih preduzeća, najmanje ima pravo da govori neko kome je zamenik gradonačelnika Goran Vesić, kome je ministar Goran Knežević i ne znam više koliko da ih nabrajam. Više od polovine vaših najistaknutijih stručnjaka, gospodo iz vlasti, predstavnici su upravo tog „žutog preduzeća“, kako ih nazivate, a jeste u pitanju „žuto preduzeće“.

Tako da, ako ste mislili da ste bili onako duhoviti, nije vam nešto uspelo. Da, odbornici Srpske radikalne stranke su bili članovi upravnih odbora i nemamo nikakav problem da o tome govorimo. Mi smo uvek zastupali stav da na lokalnom nivou možemo da saradujemo sa svima, sa onima za koje to zaključuje naši lokalni odbori i to je razlog zbog čega smo u koaliciji u dosta opština sa Srpskom naprednom strankom. Dakle, jednostavno, naši lokalni odbori donose odluku, procenjuju kakvi su ti ljudi u tim drugim strankama sa kojima bi mogli da idu u koaliciju i to tako funkcionise. Mi mislimo da je to demokratski i da nema potrebe kriti se iza bilo kakvih odluka. Mi srpski radikali smo uvek bili apsolutno otvoreni i pred javnošću i pred svima koje to interesuje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zahvaljujem.

Pošto vidim da se delimično slažemo ali se ne razumemo do samog kraja. Naravno da ja nisam pomenuo slučaj koji sam pomenuo ni zbog SNS ni zbog sposobnih ljudi koji jesu u SNS nego upravo zbog tih upravnih i nadzornih odbora i učešća u tim upravnim i nadzornim odborima kod tajkuna Dragana Đilasa od strane onih koji su to upravo sada i potvrdili. Dakle, ja sam na taj slučaj mislio.

Kažem, cenim da je nekako baš u to vreme došlo do ovih problema o kojima smo pričali malopre. E sad, to što se određena stranka opredeljuje za koalicije na lokalnu osnovu onoga što proceni da je dobro, tu nije ništa sporno, to je pravo svakoga i ja u to ne ulazim.

Zahvaljujem na svojevrsnoj potvrdi što u tom kontekstu smatraju da je Dragan Đilas bio dobar i da je saradivati sa njim bilo dobro, verovatno na isti način kao i sa „žutim režimom“ u AP Vojvodini, iz istog razloga.

Ja u te motive ne ulazim, samo kažem da treba biti oprezan pa voditi računa kad su problemi mogli da nastanu i koliko je čije učešće, lično ili posredno, ali učešće u tim problemima o kojima bi voleo da govori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, smatrate da ste pogrešno protumačeni?

Omogućiću vam dodatna dva minuta, ali vas molim da ne izazivamo dalje replike, da možemo nakon toga da nastavimo sa radom.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ja nisam izazvala repliku ni prvi put i, zaista, ovo poturanje izborne kampanje za Beograd na ovaj način je neprimereno, potpuno se slažemo. Mi vodimo otvorenu kampanju. Mi kažemo Beograđanima, idemo od vrata do vrata i kažemo – legalizovaćemo Beograd, uradićemo ono što niko nije uradio za 20 godina, uradićemo ono što naprednjaci lažu pet godina da će da urade a ovi pre njih još 15 godina. Mi na taj način vodimo kampanju, a ne na ovakav način nekakvog podmetanja.

Ali ovde postoji još nešto. Očigledno je da neki ljudi vlast poistovećuju sa jednim čovekom. To su ovi što misle da je Vučić i predsednik države, i premijer, i gradonačelnik, direktor javnog preduzeća, predsednik kućnog saveta itd. Oni misle da je Dragan Đilas bio, odnosno, kako kažu, da smo mi bili u vlasti Dragana Đilasa. Ne, tada je Dragan Đilas bio gradonačelnik i tu ništa nije sporno. Kao što je sada Siniša Mali gradonačelnik. Doduše, rekao je Vučić da će podneti ostavku, ali još mu nije dao da potpiše.

Dakle, to je pogrešno poimanje politike i mi želimo, zbog toga uopšte i intervenišem, inače me uopšte ne bi dodirivalo ovo što je kolega pre rekao, ali jednostavno mora javnost da zna ko na koji način u ovoj državi vodi politiku. Mi srpski radikali vodimo otvorenu, jasnu, nikad ništa skriveno. Sve što smo uradili uvek smo obelodanili, uvek su građani znali zbog čega to radimo. Kako su to građani nagrađivali, mi smo poštovali volju kakva god da je, kao što ćemo i posle beogradskih izbora poštovati volju građana, koji će sigurno razumeti da jedino mi, srpski radikali, u Beogradu vodimo čistu beogradsku politiku u interesu svih građana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Orliću, imate osnova za repliku, ali molba i vama, da možemo nakon toga ipak da se vratimo na dnevni red.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Naravno, gospodine predsedavajući, ja sam samo želeo da nastupim konstruktivno, kao što radim uvek.

Dakle, da sa svoje strane pohvalim i otvorenost i jasnu politiku. To su sve odlične stvari. Dakle, i to otvoreno nastupanje sa Draganom Đilasom u nadzornim i upravnim odborima, i to što se to ne krije, mada bi bilo i neprimereno uopšte pokušati da se sakrije jer to svi znaju, ali to je dobro i ja to sa svoje strane pohvaljujem. Pohvaljujem i opažanje da nije Dragan Đilas bio jedini umešan u to što se, nažalost, moram da kažem, dešavalo sa Beogradom do momenta dok nije ispraćen u sramnu istoriju, potpuno zaslužen.

Mi smo baš pre neki dan podsećali ovde „žuto preduzeće“ da su sami izneli ocenu da su u tome jednako učestvovali, dakle da nije to isključivo zasluga Dragana Đilasa. U tome su oni koji su sedeli u tim upravnim i nadzornim odborima sedeli zajedno sa „žutim preduzećem“ i Draganom Đilasom. E sad, to kolika je čija specifična težina bila, kakva i u kom trenutku, i to je poznato. U tom smislu, nemojte da se iko ljuti što pominjemo baš Dragana Đilasa, zna se ko je tu kolo vodio. Ali nemojte ni da se zavaravamo od strane organizacije u kojoj je elementarna stvar bilo kakvog ustrojstva mišljenje jednog čoveka da se pokreće uopšte bilo kakva priča na temu da li mi zamišljamo da je nešto organizovano na osnovu nečijeg ličnog mišljenja ili nije, to nikakve veze sa ozbiljnošću nema. Da je to rekao ko drugi, pa da uđem u bilo kakvu raspravu, ali oni koji funkcionišu isključivo po sistemu fan-kluba jednog čoveka, mislim da stvarno ne treba da otvaraju tu temu.

Što se tiče rezultata, mi ćemo ih, naravno, upoređivati, kao i u ovoj kampanji za Beograd, dobre stvari koje je postigla gradska većina SNS. Svi dobri rezultati i svi uspesi biće upoređeni sa katastrofom koju je ostavio Dragan Đilas ali i svi oni koji su sa njim sedeli zajedno u tim upravnim i nadzornim odborima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Izvolite, ali vas zaista molim da se vratimo na dnevni red.

VJERICA RADETA: Zaista mislim da neće biti dalje razloga za repliku. Samo želim da kažem, ako su ovo jedine primedbe na Srpsku radikalnu stranku i ako ćete jedino na ovaj način voditi kampanju protiv nas na sledećim beogradskim izborima, onda, gospodo, navalite, ali vodite računa o Vesiću, o Malom, o ostaloj ekipi, ostaloj bulumentu koja je uništila, opljačkala, nastavila ono što je radio Đilas, što nije sporno. Nije sporno da je Đilas to isto radio, ali ništa niste promenili u odnosu na ono što je radio Đilas.

Dakle, ako mislite da možete povezati Srpsku radikalnu stranku sa Draganom Đilasom, sa Demokratskom strankom ili već nekim pojavnim oblikom, ne znam ni gde je sad Dragan Đilas, onda ste zaista vi čudotvorci. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, možete i vi da zaključite kroz repliku i da se vratimo na dnevni red.

VLADIMIR ORLIĆ: Zbog toga što posebno uvažavam vas, gospodine predsedavajući, biće ovo verovatno najkraća replika danas.

Šta je ko nastavio, dovoljno se vidi u činjenici da je taj Dragan Đilas sa tim ljudima koji su sedeli sa njim zajedno u tim upravnim i nadzornim odborima ostavio dug Beogradu od 1.200.000.000 evra. Oni koji su delegirani od strane Srpske napredne stranke da se o Beogradu staraju, taj su dug prepолоvili. Toliko na temu da li se nešto nastavilo ili je pak okrenuto u dobrom i ispravnom smeru.

Takvih primera ima sijaset i pričaćemo mi o njima nadugačko i naširoko kad se budemo bavili Beogradom podrobnije, ali hoću konstruktivno da završim ovo i da zahvalim na još jednoj potvrdi, koju smo čuli malopre, da je to što je Đilas ostavio bila katastrofa. Samo da se ne zaboravi u svemu tome ko je sa njim zajedno tu katastrofu pravio kroz te upravne i te nadzorne odbore. Ništa više od toga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 13. govori o mentorima, a mentori služe za neposredni prenos znanja. I kod javnih službenika... Ja ću vam navesti primer. Imali ste u Novom Sadu javnog službenika, pokrajinskog službenika, državnog službenika, nazovite ga kako hoćete, koji je milionima dinara finansirao neke fore i banatske šore. Mentor je bio Nenad Čanak, sa kojim ja nisam ni u kakvim odnosima, a od tog mentora je nešto taj službenik mogao naučiti. Makar o federalizaciji i konfederalizaciji, autonomijama itd.

A onda dođe do, kako to zovu, preletačenja. Promeni se mentor... I Vlada mora to da spreči, da se mentori tako ne menjaju. Onda odjednom mentor postane vinodelac, vinogradar. Šta on može neposredno da prenese od znanja?

Ona, verna stranci svojoj, promenila javnu službu, došla kod vinodelca, vinodelje, mog kolege. Tu može da se nauči prskanje vinograda, orezivanje, „ekstrasol“ sredstva itd. Mada, ne zna on ni to. Tu može da se nauči kako da se prevari država za 525.000 evra. I brzo je naučila!

Drugi mentor...

PREDSEDAVAJUĆI: Hajde samo da se vratite na amandman.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Mentor, po amandmanu je mentor.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Drugi mentor – Saša Janković. I, službenik brzo uči, kolega Krasiću. Brzo uči službenik. I, gle čuda, to ona verna stranci svojoj, preletačenje službenika košta, odjednom se kupi stan iza pokrajinskog Izvršnog veća od sto kvadrata, koji vredi 150.000-200.000 evra.

Mora se sprečiti da naši javni službenici tako olako menjaju mentore i da to bude toliko skupo da to na kraju, ipak, moraju da plate građani Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Na član 3. kojim se menja član 105. tražimo da se brišu reči: „i zaposleni“ u rečenici koja kaže: „Mentori u programu stručnog osposobljavanja pripravnika u državnim organima jesu, po pravilu, državni službenici i zaposleni...“

Voleo bih da ministar da jasno objašnjenje koja je razlika između državnih službenika u državnoj administraciji i zaposlenih u državnoj administraciji. To bi bilo jako interesantno, ne samo meni nego široj javnosti.

Znači, još jedan primer da je zakon prepisan sa nekog jezika koji nije bio baš dovoljno jasan onome ko je prepisivao pa imamo razne suvišne reči, besmislene reči. Neću „kouč“ više da pominjem, ali recimo, pitao sam ministra da mi kaže u Zakonu o Nacionalnoj akademiji koja je razlika između opreme i sredstava, jer smo tražili da se briše reč sredstava, pa nisam dobio odgovor ni na to. Ako ne zna ministar, neka nam kaže neko ko to zna, ali mislim da bi bilo važno da ovako loše zakone bar imamo pravopisno i gramatički ispravne, jer to bi bio prvi korak da se vidi da je ova Vlada malo napredovala.

Pored toga, jako interesantno oko mentorstva, da li se predviđa da postoji mentor za izbor pesama i trbušnih plesova kada dođe neki strani državnik? Kad predsednik stranke, ministar predlagača, ima svoj nastup, da li ima mentora za to ili ne? Da li je mentor samo za vokalni deo ili i za ovaj igrački deo? I da li postoji neki deo koji se radi a da mi ne vidimo, da je sakriven, iza očiju javnosti, a radi se u toku noći, kada imamo nekog stranog državnika nama u poseti? Voleo bih da imamo tu informaciju, jer 500 godina pod Turcima nije mala stvar.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine Živkoviću.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojičić, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su u istovetnom tekstu podneli narodni poslanici zajedno Vjerica Radeta, Aleksandra Belačić i Zoran Krasić i zajedno Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Po članu 4. Predloga zakona vrši se intervencija na članu 106a osnovnog teksta ovog zakona. I šta je karakteristično za ovu predloženu izmenu? Da nedorečena odredba člana 106a pravi se još nerazumnijom sa ovom dopunom. Samo da podsetim, to se odnosi na mogućnost da se zaključi ugovor o stručnom osposobljavanju bez naknade, radi stručnog osposobljavanja, odnosno sticanja radnog iskustva i uslova za polaganje državnog stručnog ispita.

Sa ovim članom 4. ova komplikovana situacija se čini još komplikovanijom zbog ove Nacionalne akademije, i ugradnjom ovih novih stavova, praktično, gubi se suština i srž ideje koja treba da bude prisutna u članu 106, a to je priprema radi polaganja državnog stručnog ispita. Državni stručni ispit je propisan aktima Vlade Republike Srbije i nema tu mesta za Nacionalnu akademiju. Nema mesta, uopšte. Sad se vraćamo na ono što smo vam pre nekoliko dana pričali. To je maksimum u obrazovanju koji može da se sprovede u nekom državnom organu. To je maksimum. Sve ovo drugo, radionice, igraonice, naknadno što idete preko te vaše agencije, odnosno akademije je nešto plus. To plus vam koristi da perete pare iz inostranstva koje dobijate, jer treba da transformišete državnu upravu u Republici Srbiji da ona bude kao pljunuta administracija koja postoji u Briselu.

Pa mi zbog toga podnosimo ove amandmane. Ne želimo da oponašate Brisel. Niko od članova EU nije zadovoljan briselskom administracijom. Niko, zapamtite. Ona se odmetnula, ona se izdigla iznad svih institucija EU. Onda ćemo imati situaciju da administracija u Briselu sa administracijom u Srbiji kroji kapu a da ni Skupština, ni Vlada, ni ministri, niko se ne pita da li je to stvarno potrebno i da li to treba tako da izgleda.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Reč ima predlagač amandmana, narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

I mi smatramo da ovaj član treba da se briše, odnosno da ostane postojaće rešenje u još uvek važećem Zakonu o državnim službenicima. Ovo je još jedan, po ko zna koji put, dokaz da ste pomešali babe i žabe, odnosno zakon o nacionalnoj akademiji za javnu upravu u pokušaju i izmene Zakona o državnim službenicima.

Ministre, molim vas za malo pažnje. Evo, vi tražite, prvi stav ovog člana koji vi predlažete kaže: „Nacionalna akademija obezbeđuje stručnu podršku, jedinstvenu evidenciju programa i koordinaciju stručnog osposobljavanja u državnim organima“ i tako dalje. Sve što je trebalo o Nacionalnoj akademiji da stoji u zakonu o Nacionalnoj akademiji vi ste zdudali u ovaj zakon, odnosno u izmene Zakona o državnim službenicima. Ja ne znam ko vam je to podmetnuo.

Ja sam mislila da vi pretežno ćutite u ovoj raspravi zato što bi nekako, po logici stvari, trebalo da su ovi zakoni, i novi zakon i izmene, da kažem, čedo predsednice Vlade, Ane Brnabić, koja je prethodno bila starešina organa o kome se vi sada starate, odnosno Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu. Međutim, detaljnijim i detaljnijim uvidom u štivo, što svaki građanin može da učini na internet stranici naše Narodne skupštine, jasno je da ni ona koja je potpisala ovaj zakon ne stoji iza njega – ili se pravi da ne zna o čemu se radi ili zaista ne zna, a ja se bojim da je ovo drugo.

Molim vas da se uključite u raspravu i da nam u drugom satu rada odgovorite bar na jedno pitanje, a niz je pitanja od jutros ovde postavljeno. Ostali ste dužni i kolegi Živkoviću obrazloženje, ostali ste meni dužni odgovora kada se još dešavalo, u kojim situacijama, da se iz tekuće budžetske rezerve izdvajaju dodatna sredstva za povećanje zarada za nova radna mesta, to mi takođe niste odgovorili. Molim vas da mi objasnite kako je sva materija o Nacionalnoj akademiji ubačena u ovaj zakon, gde joj nije mesto, osim opštih načelnih stvari.

Apsolutno nema razloga da pravite ovakve miksove, ovakve kompilacije ili ovakva čudovišta od zakona. Bez ikakve potrebe, i samo stvarate zabunu kod ljudi koji će sutra biti odgovorni da primenjuju ova akta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, član 4. govori o osposobljavanju, o stručnoj podršci itd.

Uz svu stručnu podršku – uz mešanje baba i žaba; bolje mešati možda babe i žabe nego stranke i mentore – ja nisam razumeo šta znači reč „zdudali“. Dud je drvo koje rađa dudinje, a od dudinja se peče rakija koja se zove dudara, koja, izgleda, njenog šefa udara. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč?(Ne.).

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.).

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Nataša Jovanović i Zoran Krsić.

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovo je osnovni član 158. zakona koji je devet puta promenjen, gospodine Ružiću, i mi srpski radikali smatramo da je nepotreban, naročito zbog toga što obrazovanje bilo kakve službe za upravljanje kadrovima u okviru Vlade, znači da ti kadrovi koje će na takav način i uz ovakve izmene koje ste nam dali da se pripremaju da obavljaju odgovoran državni službenički posao, neće da urodi plodom.

Niste nam dali objašnjenja, a možete i sad, posle ove moje primedbe, i naročito zbog činjenice da ste to striktno brisali u ovom članu, da očigledno odustajete od toga da po modelu Brisela i EU obrazujete državne službenike, je l' tako?, i zato to brišete u ovom članu, a da s druge strane uvodite pružanje stručne pomoći organima državne uprave i službama Vlade u primeni odredaba ovog zakona.

Zamislite, vi već sada onim ljudima koji će da konkurišu za službenički posao sa određenom kvalifikacijom, da pođemo od toga da nisu sve kupljene diplome, o čemu je govorila gospođa Radeta, već da ima tu ljudi koji su sa visokim ocenama završili državne i druge fakultete regularnim putem, kažete u ovom zakonu da će oni da imaju svog mentora koji će da im na određeni način tumači kako oni da ovaj zakon primenjuju.

Ili, sa druge strane, to što ste uveli, ovo je zaista nešto neverovatno i objasnite nam šta to znači da će ta Služba za upravljanje kadrovima Vlade Republike Srbije da se bavi individualnim potencijalima za razvoj i upravljanjem karijerom državnih službenika. Objasnite samo, gospodine Ružiću, kako će to Služba za kadrove Vlade Republike Srbije da se bavi potencijalima svakog državnog službenika, od momenta njegovog zasnivanja radnog odnosa i tog pripravnčkog dela pa do te karijere o kojoj vi govorite.

Potpune besmislice. I zato treba da povučete ovaj predlog zakona, odnosno da jednom dođete, ako ste već preuzeli ovaj resor, u Narodnu skupštinu sa ozbiljnim zakonom o državnim službenicima koji će da važi u narednom periodu i neće da se menja ovako od prilike do prilike.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se nadam da svi shvatamo, moj amandman je sličan rešenju Vlade, ozbiljnost koliko

javni službenici treba da budu efikasni, jer preko države i javnih službenika mi možemo da povučemo privredu prema napred, da realizujemo sve ove investicije i planove koje ima Vlada, da uposli sve ono što su raniji i prethodni režimi otpustili.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Pokušaću ukratko da prepričam sadržaj ovog amandmana. Mi smatramo, i to ovim amandmanom pokušavamo da izvedemo, da Nacionalnoj akademiji za javnu upravu naročito treba da pomognu stručni ljudi, profesionalci iz Službe za upravljanje kadrovima koji su dosada obavljali ovaj posao usavršavanja državnih službenika, jer je iz dosada priloženog, dosada raspravljano i po koji ko zna put ponovljenog s moje strane, a ja ću još jednom reći – gospodine ministre, vama je zaista potrebna pomoć profesionalaca; bez ikakve ljutnje, svima nama uvek treba dodatno znanje, i članovima Vlade i predsednici Vlade, koja povrh svega, iako vi ne znate, potpisuje dodatno, bez uvida i znanja u ono šta potpisuje, nepismene predloge zakona i predloge za izmenu zakona.

Dakle, ljude koji su godinama radili ovaj posao, iz Službe za upravljanje kadrovima, koju vi sada razvlašćujete od ovog posla i uzimate im pretežan deo nadležnosti svodeći ih na jednu evidencionu organizaciju rada mislim da treba dodatno sačuvati i da se na njih osloni priprema budućih zaposlenih u Nacionalnoj akademiji za javnu upravu, da se ne odričete tako lako profesionalaca iz Službe za upravljanje kadrovima i da oni u nekoj budućoj organizaciji koja, politički svakako, treba da posluži za dodatno obučavanje, kao što sam rekla, zaposlenih u javnoj upravi kako da se brže, bolje, jače razvoze po mitinzima SNS-a u radno vreme a da nam opštinske i gradske uprave zvrje prazne već od podneva kada se to dešava. Dakle, da se nastavite oslanjati na profesionalce iz Službe za upravljanje kadrovima i da koliko-toliko pameti i razuma bude za buduće ljude koji budu polaznici ove Nacionalne akademije. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa ni ovde osnov ne mora da bude previše važan ukoliko je suština predloga da nešto bude dovoljno pismeno. Ja sam to opet sad čuo u obrazloženju.

Moram da predložim da se ipak ne prihvati amandman, upravo iz tih razloga koji se tiču pismenosti, jer ovde je predlog da se nešto u Akademiji za javnu upravu, kako je napisao predlagač, „obvalja“. Tako da, pismenost je ovde očigledno na zavidnom nivou, kad već govorimo i o njoj, i o tom znanju, i o iskustvu, i o svekolikoj stručnosti.

Ako je suština nečijih nedoumica pitanje kadrova, moram da kažem ovom prilikom da zaista žalim što se kadrovski potencijal propalog dosovskog kandidata Jankovića u međuvremenu stopio, što su ga napustili svi saradnici, što će verovatno uskoro ostati u Pokretu sam.

Ako to za nekoga znači dobar dodatni prostor da se ponovo preporučim istom za saradnju, to je sve u redu i to je sve legitimno, ali neće se proći bolje u tom i takvom društvu od onoga kako se prošlo prethodni put. I to treba imati na umu, pored ove pismenosti koja nedostaje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Još jednom ste dokazali da ne čitate amandmane niti da znate šta stoji u zakonima koje pokušavate da promenite, jer biste drugačije znali šta naša amandmanska intervencija znači, a naročito da ne čitate ono što vam je posao, bar u ovom sazivu, a to je ono što predlaže vaša predsednica Vlade, za koju vaše kolege ne znaju ni kako se zove pa je zovu Brbalić i dalje.

Dakle, bez obzira na slovne greške, kojima vi možete da se rugate, ako vam je jedini protivargument to što ćete pokušati politički da dezavuišete na moju adresu nešto što nema veze s ovim amandmanom i da je to vaše znanje o zakonima i amandmanima, svaka vam čast.

Pojma nemate o čemu ste govorili, pojava nemate o čemu govori ovaj zakon, ne znate kakav je sadržaj amandmana, ne znate zašto su obrazloženi. Ako se pozivate na ozbiljnu raspravu, hajde onda da to tako i učinimo, a ne da letite po nekim temama koje su samo vama važne a ne ovom parlamentu.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Tepić, nema razloga da se na takav način direktno obraćate kolegi Orliću. On se nije obraćao vama, on je govorio, koliko sam shvatio, o gospodinu Jankoviću.

Želite po amandmanu?

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Mada je ovo bilo i pravo na repliku, ali kako god vi kažete, ne sporim.

Na temu nečitanja, ja mislim da sam upravo maločas pročitao šta je predlog amandmana. Evo još jednom. Član 5, ja ovde vidim reč, nakon „javnu upravu“, zapeta – „obvalja“. Dakle, ako pričamo o pismenosti i da neko ima

zamerku na istu, kako je moguće da ovakav predlog daje? Kako je moguće da ne razume i vidi nešto sporno u tome što ja to pročitam ovde naglas? I onda je komentar šta? Da nisam pročitao. Jesam upravo, i maločas i sada ponovo.

Što se tiče imanja i nemanja pojma, bože moj, ja verujem da, shodno potrebi, mogu da imam ili nemam pojma, zavisno od toga šta zaključim da mi u datom momentu više odgovara. Problem je što neki drugi tu nikakvog izbora nemaju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tomislav Ljubenić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENIĆ: Hvala.

Poslanička grupa Srpske radikalne stranke podnela je amandman na član 6. zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima kojim je predloženo da se član 161. osnovnog zakona dopuni stavom 4, koji bi glasio: „Služba za upravljanje kadrovima može vršiti obradu podataka upisanih u centralnu kadrovsku evidenciju, u svrhu izvršavanja poslova iz svoje nadležnosti“.

Predlagač ovim rešenjem daje ovlašćenja ovoj službi da, pored prikupljanja podataka, može vršiti obradu podataka upisanih u evidenciju.

Mi smo amandmanom predložili da se član 6. briše. Razlog za podnošenje ovog amandmana je identičan razlozima za podnošenje svih ostalih amandmana na ovaj predlog zakona, kojima smo predložili brisanje svakog člana zakona pojedinačno.

Stav SRS je da ove izmene i dopune ne treba usvajati, već treba doneti nov i sveobuhvatni zakon. Od 2005. godine, kada je usvojen osnovni zakon, do danas su vršene česte izmene Zakona i mnogo je bolje doneti nov zakon no vršiti opet izmene i dopune postojećeg.

Inače, predlagač ovaj zakon menja po hitnom postupku zbog prilagođavanja Zakona o Nacionalnoj akademiji, koji je takođe na dnevnom redu ove sednice. Predlažem da poslušate šta vam je tim povodom dr Vojislav Šešelj rekao u raspravi u načelu, da ozbiljno prihvatite sugestije Srpske radikalne stranke jer, ponoviću ono što je dr Vojislav Šešelj rekao – obuke i usavršavanja nema bez čitanja knjiga.

Sve kritike Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke su dobronamerne, konstruktivne kritike. Nije dobro što predstavnici vlasti ne žele da prihvate, pa se često nađu u prilici da se vrlo brzo neki zakon opet nađe na dnevnom redu kako bi opet bio izmenjen. Sigurno je da takvu sudbinu čeka i ovaj zakon ukoliko ne prihvatite naše sugestije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ljubeniću.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, u smislu ovog zakona će trebati doneti podzakonska akta koja treba u roku od šest meseci da stupe na snagu, i ja verujem da će to biti urađeno i brže da bi zakon što pre bio sprovodljiv i da bi ova država išla napred. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Predloženi član 6. glasi: „Služba za upravljanje kadrovima može vršiti obradu podataka upisanih u Centralnu kadrovsku evidenciju u svrhu izvršavanja poslova iz svoje nadležnosti.“

Mi ovim amandmanom pojačavamo zaštitu podataka o ličnosti, naravno, u skladu sa članom 42. Ustava Republike Srbije, i predlažemo da ova odredba glasi: „Služba za upravljanje kadrovima može vršiti obradu podataka upisanih u Centralnu kadrovsku evidenciju u svrhu izvršavanja poslova iz svoje nadležnosti“, i dodajemo strašno važan deo: „obavezno obaveštavajući državnog službenika čije podatke obrađuje o sadržaju dotične obrade, kao i o potrebama, odnosno osnovu po kome se vrši obrada podataka o tom državnom službeniku.“

Naime, ja sam i u prethodnoj raspravi skrenula pažnju na to da postoji zaista veliki rizik od zloupotrebe podataka o ličnosti, što je, naravno, protivustavno i protivzakonito. Uostalom, ja sam sigurna da vi, ministre Ružiću, ne želite da do toga dođe, ali sam isto tako sigurna da još bolje nego ja znate da situacija na terenu vrlo često govori upravo suprotno, odnosno da se službene evidencije, naročito o zaposlenima u državnoj upravi, vrlo često ili gotovo svakodnevno zloupotrebljavaju od strane političkih komesara Srpske napredne stranke i klike oko ove partije tako što se ti zaposleni ucenjuju, preti im se zadržavanjem radnog mesta, što je apsolutno nedopustivo, i vi imate milione ljudi koji su zaposleni u državnoj upravi u ovoj zemlji, ili za nju rade, koji u svakom trenutku mogu da vam dokažu ovo o čemu sam ja govorila.

Molim vas da uzmete ovaj amandman u obzir i zaštitite naše zaposlene u državnoj upravi.

(Vladimir Orlić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Imate osnova za repliku, gospodine Orliću, pominjanje Srpske napredne stranke. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zanimljivo je ovo sa ucenjivanjem ljudi.

Pominjali smo mi danas neko slavno prošlo doba i priču o tome kako je ko prolazio ukoliko je želeo da bilo koje svoje pravo ostvari, uključujući i radno pravo, a zavisio je od volje onih koji su danas strašno zabrinuti za prava ljudi i upotrebljavanje ili zloupotrebljavanje njihovih podataka po pitanju ucena itd.

Bilo bi interesantno da jednog dana neko napravi analizu, preciznu i jasnu, koliko je samo ljudi, baš u vreme onih koji su se sada nad ovim pitanjem zabrinuli, pod prinudom moralo da potpiše pristupnicu za stranku kojoj su pripadali ili stranke kojima su pripadali, koliko je ljudi bilo ucenjeno gubitkom radnog mesta, koliko ljudi je ostajalo bez posla, koliko je ljudi, iako nisu bili neposredno vezani radnim mestom ali su bili u svojstvu privatnika angažovani na, recimo, nabavkama za institucije, imalo apsolutnu zabranu prilaska bilo čemu samo zato što se znalo da nisu njihovi članovi, da nisu njihovi simpatizeri, samo zato što se, na primer, znalo da podržavaju nekoga drugog, nekog s kim se oni politički ne slažu, koje nikada nisu doživljavali kao političke konkurente ili protivnike u bilo kom civilizovanom smislu te reči već uvek kao mrske neprijatelje.

E, ti se danas pitaju nad Srpskom naprednom strankom, a mi baš danas na ovoj sednici pričamo o sektoru u kom je SNS, ta strašna većina, zaustavila nekontrolisano zapošljavanje. Oni koji su crpili svaki resurs da svoje potrebe namire a tamo gde su imali interes ljude ucenjivali, životno ih ucenjivali, egzistencijalno ucenjivali, danas pitaju nas koji smo tu pojavu zaustavili i suzbili da li tu nešto ima.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Orliću.)

Time završavam, gospodine predsedavajući.

To je ono što smo već imenovali ovde, to je teško licemerje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Replika? Vi ste izazvali repliku, a u odgovoru koji ste dobili nijednog trenutka niste bili spomenuti. Meni je jasan cilj koji želite da postignete, ali nastavljamo sa radom.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli Božidar Delić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč?

Gospodine Krasiću, želite reč? (Ne.)

Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, postoji izreka – nigde se ljudi ne osećaju manjim nego ispred šaltera i većim nego iza šaltera. Smisao svih ovih zakona i ovog člana je da se takvom ponašanju jednom stane na put. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Ovde se radi o roku za utvrđivanje podzakonskih akata koji treba da prate ovaj zakon, naravno, kao i svaki drugi, i dat je u Predlogu zakona rok od šest meseci, što je predug rok, a s druge strane može da napravi i puno problema.

Uvereni u to da u Vladi Srbije, možda ne baš u sali gde sede ministri ali da oko njih ima dovoljno pametnih, pismenih ljudi, mi smo uvereni u to da to može da se uradi za 60 dana. I to je ono što piše u našem amandmanu, a to znači da se rok za podzakonske akte sa šest meseci svede na dva meseca. To bi bilo jako važno i zbog toga što bi time bili jasni parametri za kreiranje budžeta za sledeću godinu, jer ti podzakonski akti sami po sebi proizvode neka trošenja, sigurno – prihode verovatno ne, ali neka trošenja sigurno – i onda bi bilo dobro da onaj ko kreira budžet za sledeću godinu zna koliki će biti novi troškovi vezani za usvajanje podzakonskih akata koji su vezani za ovaj zakon.

Ponavljam, sigurno je u svakoj vladi bilo nekoliko nepismenih ljudi, negde potpuno nepismenih, negde zlonamernih, negde dobronamernih ali na pogrešnu stranu, sve je to moguće, ali se ja uzdam u nementorisane i nekoučanisane državne službenike, kojih ima. To je ona trećina koja radi u administraciji. Rekao sam već – jedna trećina ne radi ništa, jedna trećina bolje da ne radi ništa i jedna trećina radi. E pa dajte ovoj trećini koja radi, i dobro je da nešto radi, da podzakonske akte iz ove oblasti, kao i kod drugih zakona, uredi i sredi u roku od dva meseca. To je sasvim dovoljno; i mnogo komplikovaniji zakoni bili su uređeni podzakonskim aktima za mnogo kraće vreme. Ako vam treba neka stručna pomoć, slobodno se obratite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Živkoviću.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Reč ima narodna poslanica Olena Papuga.

Izvolite.

OLENA PAPUGA: Poštovani, pa isto smo predložili da se rok za donošenje podzakonskih akata sa šest meseci uredi na tri meseca, jednostavno iz razloga da se zakon neće primenjivati u tim mesecima dok se donose podzakonska akta, a da bi se zakon što pre primenjivao, predložili smo kraći rok.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vesna Nikolić Vukajlović, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovaj član pripada tzv. prelaznim i završnim odredbama Predloga zakona i, gospodine Milićeviću, evo, ja ću da počnem da čitam. Kaže ovako: „Propisi doneti do dana stupanja na snagu ovog zakona nastavljaju“. Znači, propisi nastavljaju.

Ne znam kako je ovo moglo da prođe Sekretarijat za zakonodavstvo i kako je moglo da prođe na našem odboru koji vodi računa o pravnotehničkim aspektima Predloga zakona i onim našim jedinstvenim metodološkim merilima za pisanje propisa koji dolaze na dnevni red Narodne skupštine, ali sad smo shvatili da propisi nastavljaju.

Pa nije naglasak na propisima, valjda je naglasak na tome da organi koji treba da postupaju u nekom interregnumu nešto primenjuju. Očigledno vi kao predlagači imate grupu ljudi koji ono što je žargonski pretvarate u obavezujuće norme. Donekle ste u pravu, norme treba da komuniciraju sa svakodnevnim životom, ali nije stvar u terminima, stvar je u logici. Ovde logika očigledno nije dobra stvar.

Međutim, mi nismo podneli samo zbog ovoga ovaj amandman. Podneli smo zato što se ne slažemo sa idejom formiranja Nacionalne akademije za javnu upravu, o čemu smo poprilično ispričali i naveli koji su glavni razlozi, ali ja vas molim, samo zapamtite glavnu stvar – od EU neće biti ništa, od tog puta neće biti ništa, a onda će da se uskrate i te donacije, i ti krediti, i onda sve pada na teret građana Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krasiću.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, član 8. kaže: „Propisi doneti do dana ... primenjivaće se ... ako nisu u suprotnosti sa odredbama ovog zakona“. Ja mislim da je to u redu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Ružica Nikolić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić i zajedno Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Pa, evo, došli smo do Prelaznih i završnih odredaba Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima i, izgleda, nismo uspeli da ubedimo ministra da prihvati neke od naših amandmana, a bilo bi dobro da jeste.

Mi srpski radikali smo predložili da se brišu sve odredbe, svi članovi ovoga zakona, zato što mislimo da nema svrhe donositi parcijalno, i to deveti put za nekoliko godina menjati jedan zakon. Ako neki zakon treba devet puta da se menja, onda je to valjda dovoljan razlog da nekom padne na pamet da sedne pa da se napiše jedan celovit zakon, koji bi bio zaista sveobuhvatan. Ali i da nije tako, ovo što predviđate u članu 9. i u svim ovim prelaznim i završnim odredbama nije vam dobro rešenje.

Vi ste tamo u članu 7. rekli da se za podzakonske akte treba čekati šest meseci, pa onda 90 dana usaglašavanje podzakonskih akata sa odredbama ovog zakona, a onda sad kažete da će se stručno usavršavanje državnih službenika za 2017. godinu sprovoditi na osnovu programa stručnog usavršavanja koji su za ovu godinu doneti u skladu sa ranije važećim propisima. Trebalo je bar da napišete da će se nastaviti.

Šta ćete za tri meseca? Koji je to program? Koga ćete uopšte i na koji način usavršavati ukoliko ste predvideli da će to raditi ovi neki mentori i ostali koje ste predvideli u ovoj akademiji? I niste nam odgovorili na pitanje ko su ti ljudi, koji je to profesionalni profil, jer u ovim predlozima zakona toga nema, koji će vršiti tu obuku. Mi smo ubeđeni u to da će to raditi vaši partijski kadrovi, koji i sami ne znaju posao, koji i sami imaju sumnjive diplome, koji se i sami guraju u lokalnim samoupravama pa ko ujutru dođe prvi, čeka ga stolica, a ko malo zakasni, nema gde da sedne.

I to jeste činjenica u državi Srbiji i to jeste veliki problem. Dakle, nije problem veliki broj službenika. Na mnogim mestima službenika nedostaje, govorili smo o tome, pre svega kada su u pitanju inspekcije. Da bi se efikasnije radilo, mora biti u svim inspekcijским službama više inspektora. Ali vi ne vodite računa o tome. Idu beogradski izbori. Vama trebaju kapilarni glasovi. Sada će svi ovi ljudi biti zaposleni na određeno vreme, pa ko donese sliku glasačkog listića dobiće još tri meseca na određeno vreme, a na neodređeno teško da će dobiti, jer onda idu neki drugi izbori itd.

I, ovo je javna tajna. O ovome mora potpuno otvoreno da se progovori i da građani Srbije, u ovom slučaju građani Beograda, koji će valjda prvi na birališta, treba da znaju da su to velike prevare i da slobodno mogu da im slikaju glasački listić gde će zaokružiti njihovu listu, ali da posle toga zaokruže sve druge osim one za koju stvarno žele da glasaju i to će im biti važeći glasački listić. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, znam da je ova Vlada dosta uradila na državnim službenicima, na javnim službama i mislim da ceo ovaj zakon ima tu intenciju da se ta služba maksimalno uozbilji. Mi smo ti koji smo zabranili stranačko zapošljavanje i to nikako neki narodni poslanici da shvate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Primili ste ostavke narodnih poslanika Ivana Karića, dr Branislava Blažića i Marka Gavrilovića na funkciju narodnog poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srbije i izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine Republike Srbije povodom razmatranja ovih ostavki, koji je utvrdio da je podnošenjem ostavki nastupio slučaj iz člana 88. stav 1. tačka 2) Zakona o izboru narodnih poslanika i predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. st. 3. i 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovim narodnim poslanicima.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 2) i st. 3. i 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština, na predlog Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koje su izabrani narodnim poslanicima Ivanu Kariću, dr Branislavu Blažiću i Marku Gavriloviću danom podnošenja ostavke.

Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenih poslaničkih mesta u Narodnoj skupštini.

Nastavljamo sa radom.

Na član 10. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Nikola Savić i Zoran Krasić i zajedno Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: To je član koji se odnosi na Prelazne i završne odredbe i, evo, za selekciju i akreditaciju predavača – znači, treba da se izvrši selekcija i upućuje se javni poziv. To je prvi stav. Znači, Nacionalna akademija postaje zavod za selekciju.

Treći stav je vrlo važan, gde oni koji su i dosada selektovani i koji drže predavanja u 2017. godini kao selektovani nastavljaju i dalje da drže predavanja. A tu su selektovani maja ove godine, gospodine Ružiću, i CRTA i Evropski pokret u Srbiji, tako da ste vi, praktično, Ministarstvo, Nacionalna akademija buduća, protočni bojler za pare iz EU. Pošto ne mogu direktno da daju nevladinim organizacijama, onda oni, fol, kao uče nešto državne službenike prema programima.

A kako ih akreditujete? Pa, evo, imali ste onaj prvi poziv maja meseca, pa se javilo njih 15, prošlo je 10, pa onda ova dva napisali prigovore, pa ovi iz EU pozvali pa rekli – morate i ova dva da stavite tamo, kako mi njima da isplatimo pare za ono što su radili ovde...

I, to je cela suština ovih izmena Zakona o državnim službenicima i onog zakona o Nacionalnoj akademiji – kako da se finansiraju nevladine organizacije koje van državne uprave uče, ili bi trebalo da uče, državne službenike kako da primenjuju propise. Koje propise, Republike Srbije ili propise EU? Eto, to je ta priča.

I, to će da bude drži vodu dok majstori odu. Dokle bude nešto malo parica iz EU, a imate šest ugovora zaključenih sa EU kako da se transformiše državna uprava u Republici Srbiji, kako javni sektor da se prilagodi EU, biće nekako. Kad to pukne, svi će oni da dobiju otkaz u državnoj upravi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Reč ima podnosilac amandmana, narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Poštovani poslanici, poštovani gosti, ja sam još jednom s velikom pažnjom proučila ovaj zakon, dok smo o ovim amandmanima raspravljali, i došla sam do sledećeg zaključka. Nikom zaista nije uspelo da spase nekog od njega samog, te tako i ovi naši predlozi amandmana, i ovog amandmana na član 10. da se briše, neće uspeli da spasu zakonodavca od njegovih ishitrenih i loših odluka.

Tako će ovaj zakon, verovatno, jer vladajuća većina je zaista većina, biti usvojen i mi ćemo imati problem koji nismo morali da imamo.

Jedno je sigurno, sve može da se kupi. Može, vidimo, da se kupi i diploma, mogu da se kupe ocene, može sve da se kupi. Međutim, jedna stvar ne može da se kupi. Ja sam dovoljno drevna da mogu to da kažem – iskustvo ne može da se kupi.

Znači, te na brzinu donete odluke, ti kouči koji će instruirati državne službenike, to je nešto što je potpuno nepotrebno. Koliko znam, obrazovanje ima svoje ministarstvo i mi smo, evo, veoma skoro raspravljali i o tome.

Ovaj je zakon, još jednom ću reći zbog čega smo predvideli izmene, ovih poslednjih nekoliko članova da se brišu, jedan loš zakon, koji se od 2005. dosada menjao osam do devet puta i opet ćemo imati jedan zakon koji nije primeren onim potrebama koje mi imamo u državnoj upravi.

Još jednom vas molim, ministre, da razmislite o ovom zakonu. Još uvek nije kasno da se neke stvari promene. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Pavlović.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.
da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam naprosto dirnut prethodnom diskusijom.

Ovde se radi o selekciji itd. Spomenuti su kouči, treneri itd. Ja bih vrlo rado podržao i ono prethodno, ali mislim da je ovaj moj amandman i član koji je propisala Vlada daleko, daleko bolji.

Naime, o čemu se radi? Osobe koje prigovaraju su došle na listi lajf kouča, trenera za mape uma. Nosilac liste je bio električar koji je sebe predstavljao kao ekonomistu, poznatiji kao stečajni upravnik, a ovde nastupao sa horom „Nikad im dosta nije bilo“ i blago gluvima...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Rističeviću, hajde da se vratimo na amandman, molim vas.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Pa ja govorim o selekciji.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dakle, oni sami nisu napravili tu selekciju trenera, pa su za trenera imali onu osobu ili one osobe u jednoj osobi, koje sam već nabrojao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Evo još jednog amandmana kojim dosledno, kako u prethodnom predlogu zakona o Nacionalnoj akademiji tako i u ovom zakonu o državnim službenicima, u delu u kom se priča o njihovom stručnom usavršavanju, tražim da se brišu termini „kouč“ i „koučing“.

U tri navrata dosad molila sam predlagača zakona da objasni razloge zbog kojih smo smatrali da jednu alternativnu metodu popularne psihologije treba izdvojiti u odnosu na sve ostale metode popularne psihologije i, naročito, u odnosu na zvanične metode koje postižu slične rezultate i njihove neke stručne termine, koji još i rogovatno zvuče na našem jeziku i predstavljaju tuđice, ugraditi u sad već dva zakona. Ostala sam bez odgovora.

Još jednom molim predlagača zakona, koji trenutno uopšte ne sluša šta ja pričam nego se domunđava sa svojim saradnicima pa možda zato i ne zna da mu narodni poslanik uopšte postavlja pitanje, da objasni građanima Srbije zašto već u dva zakona ugrađujemo kouče i koučinge i zašto je toj metodi popularne psihologije data prednost u odnosu na sve ostale druge alternativne metode, a posebno u odnosu na zvanične metode psihoterapije koje postižu iste rezultate. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović, po amandmanu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Podržao bih amandman mojih kolega koji govori o tome da i ovaj amandman treba da se obriše, iz prostog razloga što, očigledno, nije korektno da amandmani opozicije ne budu, gospodine ministre, od vas čak prokomentarisani.

Ja sam se na miru povukao da bih još jednom pročitao predlog izmena i dopuna Zakona. I kolegistica Marinika Tepić i moje kolege poslanici i poslanice iz DS-a su, mislim, suštinski želeli da doprinesu pri lošem predlogu izmena i dopuna i smatram da je zaista potrebno ne samo da se uključite u ovu diskusiju već da spasete svoj obraz i da počnete, evo, u poslednjim trenucima da usvajate amandmane opozicije.

Da li je kouč, da li je trener, da li je, kako beše, kočica iz mađarskog sela u 15. veku... Ponovite još jednom tu priču; maločas smo vodili debatu, još uvek nam nije dokraja razjašnjeno; zbog svega toga mnogi zli jezici, ne mi ali zlonamerni govore da je u pitanju kočijaška akademija a ne akademija koja će voditi računa o profesionalnijem radu državnih službenika. A znamo kako se državni službenici u Srbiji ponašaju, posebno oni koje je postavila SNS stranačkim zapošljavanjem, nakon zabrane zapošljavanja u javnom sektoru.

Dakle, veoma je važno da se uključite u debatu, da pokušamo da spasimo obraz, i vaš kao ministra i nas kao narodnih predstavnika, i da počnete da usvajate amandmane opozicije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Božoviću.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika na pominjanje Srpske napredne stranke.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Trideset osam hiljada je manje zaposlenih u tom sektoru za koji se neko brine, nakon zabrane, pošto je bilo pitanje. I mi smo taj broj rekli ne jednom, nego više puta. Ako nekoga zanima ukupno javni sektor, i to smo rekli ali nije sporno da se ponovi, da se utvrdi – 80.000 je manje zaposlenih u tom sektoru ukupno nakon što su stupile na snagu te mere koje je strašna SNS, od koje se neki straše, izgleda, i danas, usvojila, sprovela.

I sad jedno logično pitanje – ako SNS radi to za šta je optužujete, gde su onda ti ljudi, kako to da su ukupno brojevi manji, kako je to moguće? Za čiji to interes onda SNS radi ako je optužujete da pomaže sebi, a ona, izgleda, sebe, iz vašeg ugla, sabotira?

Da se uozbiljimo. Srpska napredna stranka zna šta je država. Srpska napredna stranka, kada kaže šta su joj ciljevi, njima se bavi ozbiljno. Druga je stvar što neki nisu u stanju da to razdvoje, razluče, i što nisu u stanju da prihvate da ljudi ne gledaju stvari na isti način na koji gledaju oni, da kada neko hoće da se bavi državom on to stvarno može da radi, da se ne pretvara, da u tome nema ni fraza ni foliranja kao što je bilo u njihovo vreme, da neko zaista hoće da dug smanjuje i uspeva da ga smanji, da neko zaista hoće da se protiv nezaposlenosti bori i uspeva da napravi rezultate. Sve ono što je za njih predstavljalo samo puste i prazne reči, danas se radi stvarno.

Ko to ne može da shvati, prihvati, njegova je stvar, samo neka se manje bavi SNS-om. Što se manje bude sramotio ovakvim rečima i nastupima, bolje će njemu biti. Ja to govorim najdobronamernije.

I noto bene na samom kraju, pošto je to neko komentarisao, molim vas, nemojte na izborni dan da fotografišete listiće ili bilo šta drugo, to nije po zakonu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Šešelj, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je poslednji amandman na ovaj predlog zakona, jer se radi o poslednjem članu zakona, ali je istovremeno i poslednji amandman koji su poslanici SRS podneli na ove zakone o kojima danas raspravljamo. Radi javnosti želim da iskoristim ovo vreme da skrenem pažnju da mi zaista ozbiljno radimo ovaj posao i da svaki naš amandman i te kako ima smisla i da, pre svega, odražava naš politički stav prema određenoj materiji koja se uređuje zakonom.

Sledeći zakon o kojem će se raspravljati u pojedinostima je Predlog zakona o elektronskom dokumentu, elektronskoj identifikaciji i uslugama od poverenja u elektronskom poslovanju. Mi tu nismo podnosili amandmane, zato što smatramo da je to tehnički zakon, da je on posledica savremenih tehnologija i da to zaista treba da postoji u pravnom sistemu, ali smo mislili da to čak ne treba da bude regulisano zakonom nego podzakonskim aktom, ali da ne bismo unosili zabludu, nismo hteli na taj način da interвениšemo.

Što se tiče ovog amandmana na član 11, koji govori o stupanju na snagu zakona, vi ste nam iz Ministarstva odgovorili da ne možete prihvatiti amandman zato što je predlog člana 11. u skladu sa Ustavom Republike Srbije. Niko nije pominjao u amandmanu Ustav, niti smo mi rekli da nije u skladu sa Ustavom taj član koji govori o stupanju na snagu zakona, ali smo rekli da o celom predlogu zakona nije trebalo ni raspravljati niti treba glasati o njemu.

Posledica tog našeg odnosa prema ovom predlogu zakona jeste upravo to da treba da se briše i ovaj poslednji član, jer ako nema zakona, onda nema šta ni da stupi na snagu.

Mislim da je ovo takođe dobro da se objasni radi javnosti, pošto poslanici vlasti često zloupotrebljavaju vreme, kojeg imaju dosta više nego poslanici opozicije, pa onda pokušavaju da ismeju amandmane u kojima poslanici traže da se određeni članovi brišu ...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Završavam.

Ovo je jedini način da se iskaže politički stav prema određenoj predlogu Vlade Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ono što svi treba da shvate jeste da ovaj zakon i prateći zakoni pokušavaju da pomognu da se kroz javne službe, da se kroz državne službenike konačno uredi država Srbija i da naši građani ne doživljavaju nasilje države nad građanima. S tim u vezi treba podržati sve one koji, za razliku od drugih, koji su samo vladali državom, ova Vlada pokušava da uređuje državu i naravno da mi narodni poslanici to podržavamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pre svega, želim da se zahvalim i na ovom amandmanu i na svim amandmanima koji su podneti na Zakon o državnim službenicima. Naravno da naša intencija nije bila da se na bilo koji način ismevamo amandmanima koji su podneti, niti na formu tih amandmana. Pokušali smo da sve ono što je konstruktivno zaista uvažimo.

Nažalost, nije bio veliki broj amandmana te vrste ili te prirode. Usvojena su dva amandmana na ovaj zakon, četiri na prethodni. Mislim da su i ti amandmani doprineli da sam sadržaj zakona bude bolji.

Što se tiče pisanja zakona, rekao bih da je napisan sasvim jasno i pravnički i suštinski. Ne bih, niti imam nameru, niti mogu po Poslovniku o radu da ulazim u političku ravan kritika koje su dolazile, legitimnih kritika naravno, od strane opozicije, niti sam smatrao da ima potrebe da na tako nešto odgovaram.

Usvajanjem ovog zakona sprovođenje reforme javne uprave će dobiti još više na intenzitetu i to je najvažnije za građanke i građane Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Ružiću.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Poštovani narodni poslanici, sada u skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Sa radom nastavljamo u 13.40 časova. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 13.45)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O INFORMACIONOJ BEZBEDNOSTI** (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i Mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, zakon o izmeni Zakona o informacionoj bezbednosti, koji ima promenu u tri člana, donet je pre nekih godinu dana. Smisao tog zakona je da se Telo za koordinaciju poslova

informacione bezbednosti izdvoji iz Uprave za zajedničke poslove republičkih organa.

Iz obrazloženja zakona shvatili smo da je to usklađivanje sa propisima EU, o čemu postoji izjava na kraju tog zakona i to meni nije ništa sporno, bez obzira na to šta mislim o EU. Međutim, meni ovde nije jasna jedna stvar i voleo bih da mi gospodin ministar sa svojim saradnicima ovo pojasni.

Naime, kako je Centar za bezbednost IKT sistema postao u skraćenici CERT?

Zašto to pitam? Ja sam vrlo brižljivo proučavao i odakle mogu da nađem šta znači CERT, i našao sam da je CERT jedan apsolutni NATO termin, da je to *Computer Emergency Response Team*. I sad ja postavljam pitanje da li mi ovde govorimo o evropskim integracijama ili o evroatlantskim integracijama, što je suprotno javno proklamovanom stavu Republike Srbije da smo vojno neutralni.

Šta će nama NATO termin? Jer, kažem, ne vidim kako je mogao Centar za bezbednosti IKT sistema, po kojoj varijanti skraćivanja je on mogao da postane CERT? Voleo bih da mi to neko objasni.

Inače, zakon kao zakon je apsolutno potreban, jer informaciona bezbednost je nešto što je vrlo bitno.

Nadam se da ću dobiti objašnjenje, pa da ne bih morao po drugom... I zato je „briše se“, jer smatramo da je ovo nepotrebno i mislimo da je moglo da ostane kao što je bilo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Reč ima ministar dr Rasim Ljajić.

Izvolite, ministre.

RASIM LJAJIĆ: Evo, vrlo kratko.

Vi ste tačno rekli šta je skraćenica CERT. Tako je u čitavom svetu, u zakonodavstvima svih zemalja se koristi ista skraćenica.

Sami ste rekli da je suština izmene ovog zakona bukvalno u tom jednom članu, da poslove tog CERT-a neće raditi Služba za zajedničke poslove, već novoformirana Kancelarija za informatičko društvo, i ne vidim tu nikakav poseban problem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.) Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dakle, malopre sam čuo potvrdu od gospodina ministra da je to NATO termin, jer ga ja nigde nisam našao osim u izvornim dokumentima NATO-a, što mi ne sviđa i zato je da se taj član briše.

A treći član, koji u stvari govori o razlogu hitnosti donošenja ovog zakona i njegovo uključivanje u pravni sistem Republike Srbije za osam dana od objavljivanja u „Službenom glasniku“ – zašto to obrisati? Dakle, u razlozima ste napisali – koji su od izuzetnog značaja za očuvanje bezbednosti računarske mreže republičkih organa, odnosno prevenciju i zaštitu od eventualnih napada na mrežu koji mogu izazvati štetu po funkcionisanje državnih organa povezanih na republičku računarsku mrežu.

Dakle, gospodine ministre, vi ste bili ministar i u Vladi pre rekonstrukcije i bili ste ministar u Vladi 2016. godine, u istom resoru, kada je donet ovaj zakon. Nije mi jasno šta se to promenilo od 2016. do 2017. godine, odnosno kada nam je bilo potrebno da shvatimo tu hitnost. Da li onda nije postojala a sada je nastala ili se u međuvremenu promenilo nešto drugo za šta ne znam šta je u pitanju?

Dakle, ne vidim da je i ovo imalo smisla i zato smo predložili da se sva tri člana brišu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Reč ima Vladimir Orlić, po amandmanu.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Jedna rečenica, gospodine predsedavajući.

Pozivam da se ne prihvati i, ako je uopšte pitanje porekla termina relevantno za sve ovo, u pravu je gospodin ministar, to se zaista zove tako u celom svetu. Evo, upravo proveravam dok o tome pričamo, tako se zove i u Rusiji. Možda pomogne. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O ELEKTRONSKOM DOKUMENTU, ELEKTRONSKOJ IDENTIFIKACIJI I USLUGAMA OD POVERENJA U ELEKTRONSKOM POSLOVANJU (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona o elektronskom dokumentu, elektronskoj identifikaciji i uslugama od poverenja u elektronskom poslovanju podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i Mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 2. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Poštovane kolege, poštovani ministre, ovo je jedan od naših amandmana koji je usvojen, većina amandmana nam je usvojena. Drago mi je zbog toga, jer vidim da ministarstvo na čijem je čelu gospodin Ljajić zna odakle pozitivni vetrovi duvaju i odakle dolaze promene.

Ono što bih htela da istaknem i mislim da bi svi to trebalo ozbiljno da shvate, mi nismo informatički sofisticiran narod. Znači, trebalo bi da shvatimo da poslati mejl, to moje kolege informatičari mnogo bolje znaju od mene, nije pravi obim elektronskog poslovanja, to je tek jedan njegov minimalni deo.

Ono što bih htela da poručim poslanicima i građanima Srbije jeste da elektronsko poslovanje može mnogo da olakša život i samo poslovanje, međutim, može mnogo i da ga oteža. To je ono što smo mi upravo iskustveno imali prilike da osetimo, svi oni koji rade u zdravstvu, koji rade u poreskim

službama, svi koji rade u građevinarstvu i vezani su za CEOP proceduru. Znači, iskustva su veoma loša.

Zašto smo insistirali na tome da se u članu 2. elektronsko poslovanje definiše i da stoji samo za fizička i pravna lica, da se ne izdvajaju organi javne vlasti? Zato što oni, zapravo, jesu pravna lica i ne treba da budu posebno izdvojeni.

Ovom prilikom, kad pričam o organima javne vlasti, smatram da će ovaj zakon biti prekretnica i da ću ja moći već svoje sledeće amandmane da pošaljem u elektronskom dokumentu, sa kvalifikovanim elektronskim sertifikovanim potpisom, a ne da ću morati da trčim na pisarnicu i to činim u poslednjem trenutku. Jedino tako smo, smatramo, nešto unapredili rad Skupštine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Da naglasim da su Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, prihvatili amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov i Dušan Petrović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Uvaženi predsedavajući, ministre, tri amandmana je prihvaćeno Demokratskoj stranci i ne vidim zašto i ovaj amandman nije prihvaćen.

Nema ovde nikakve suštinske razlike. Predlažemo konkretno da se doda u ovom članu i član 4a, koji glasi da je neophodno dodati i pojam arhivske građe. Smatramo da je njega neophodno definisati, pre svega, radi boljeg razumevanja ovog zakona. Nikakve druge razlike u ovom našem predloženom amandmanu nema, tako da mislimo da je i ovaj amandman trebalo prihvatiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Milojeviću.

Reč ima ministar Rasim Ljajić.

Izvolite.

RASIM LJAJIĆ: Moram da kažem da je u našem prvobitnom predlogu bila odredba koju ste vi kroz amandman istakli. Međutim, Sekretarijat za zakonodavstvo je smatrao da ne možemo ovim zakonom regulisati pitanje arhivske građe, odnosno da izmenama propisa u jednoj oblasti regulišemo neku drugu oblast. Tako da su to bili razlozi zašto nismo mogli da prihvatimo ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 6. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Za ovaj amandman mi je izuzetno drago što je prihvaćen, jer to je jedan od primera gde negde uvek stavljamo sa strane osobe sa invaliditetom; namerno ili sasvim slučajno, što mislim da je ovde o tome reč. Tu smo reči da treba da su dostupni osobi sa invaliditetom zamenili rečima: „jednako su dostupni i osobama sa invaliditetom“, a reči: „u meri u kojoj je to moguće“ brišu se.

Čim mi stavimo mogućnost, u meri u kojoj je to moguće, to znači da nešto nije obavezujuće. Mi smatramo da to apsolutno ne sme da se desi i da predlog ovog zakona treba da drži do jednakosti svih građana, u ovom slučaju osoba sa invaliditetom. Kasnije se podzakonskim aktima, raznim priručnicima. Kao što, recimo, u građevinarstvu imamo priručnik o pristupačnosti za osobe sa invaliditetom i stara lica, isto tako će se ovde napraviti neka podzakonska akta, ja to tako vidim, gde će se ostvariti mogućnosti da osobe sa invaliditetom imaju jednak tretman kao i sve druge osobe u ovom zakonu. Hvala najlepše.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Izvolite, ministre.

RASIM LJAJIĆ: Moram da kažem da smo mi u potpunosti preuzeli formulaciju koja postoji u evropskoj direktivi, vezano za osobe sa invaliditetom. Međutim, s obzirom na veliki broj amandmana na ovaj član, odabrali smo jedan izbalansirani pristup, koji postoji u vašem amandmanu. Dakle on je nešto više od onoga što smo mi ponudili ali, opet, i manje od onoga što je traženo nekim drugim amandmanima, tako da nam se čini da smo ovde pomirili neke dve krajnosti koje smo imali i sprečili svaki vid politizacije ovog člana.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Izvolite, Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Zahvaljujem se ministru Ljajiću na odgovoru, zahvaljujem se i na njegovom pristupu ovoj problematici.

Možda je veliki broj amandmana na ovaj član bio iz tog razloga što se ovde podzakonska akta i priručnici i pravila, kad su u pitanju osobe sa invaliditetom, ne poštuju do kraja.

Znači, mi imamo u zakonodavstvu potpuno pravilan tretman tih osoba, a onda implementacija toga u realnom životu zapravo nije takva. Eto, mi smo želeli da u ovom zakonu ne postoji mogućnost da može i ne mora da bude jednako dostupno osobama sa invaliditetom, međutim iskustvo nam je pokazalo da ovde, nažalost, na našem podneblju mora da stoji – mora da bude jednako dostupno osobama sa invaliditetom. Hvala najlepše.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 6. dodaje član 6a. podneo je narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 6. dodaju naziv člana i član 6a. zajedno su podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj i infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Takođe mi je izuzetno drago što je ovaj amandman prihvaćen, iz sledećeg razloga. Iskustvo je pokazalo da su kolege koje su u poslu oko dobijanja građevinskih dozvola u CEOP proceduri u poslednje dve godine u velikom paklu, simbolički rečeno. Loši softveri, zagušeni transferi sistema... Znači, ljudi hoće da posluju elektronski, međutim, to je veoma otežano. A otežano je naročito zbog slobodnog tumačenja dosadašnjih zakona i podzakonskih akata koji su u ovoj oblasti bili važeći.

Pokazalo se da tu postoji niz nedostataka i potpuno apsurdnih zahteva da, recimo, elektronski dokument nije dovoljno izraditi samo u jednoj od dostupnih informaciono-komunikacionih tehnologija već da treba uraditi u dve, u tri, u četiri, već kako ko može, i to je veliki gubitak na vremenu, te se u ovom slučaju ljudi kojima bi ova problematika trebalo da bude veoma dostupna i jednostavna veoma muče, jer pokušavaju da zadovolje neke kriterijume. Najmanji im je problem njihov posao, ali ova procedura je postala krajnje zamorna i veliki gubitak vremena i smatramo da barem ovom malom izmenom možemo da doprinesemo poboljšanju te procedure. Hvala najlepše.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 8. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima ministar Ljajić.

Izvolite.

RASIM LJAJIĆ: Izmena koja se traži ovim amandmanom biće prihvaćena kroz pravno tehničku redakciju, dakle nema potrebe da prihvatamo amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Samo bih želela jednu poruku. Svi znamo, nadam se, da iza ovih vrata postoji realan život i da se ljudi u njemu muče. Muče se sa ovakvim tehnologijama koje su napredne, nove i koje bi trebalo da im olakšaju život, međutim, to se, nažalost, ne dešava. Znači, muče se službenici Poreske uprave i korisnici njihovih usluga, muče se zdravstveni radnici i korisnici njihovih usluga, muče se inženjeri u CEOP proceduri i korisnici njihovih usluga.

Ovaj zakon bi trebalo da stavi tačku na sva proizvoljna tumačenja zakona i sve proizvoljne interne pravilnike koji u raznim službama postoje. Znači, ukoliko elektronski dokument sadrži elektronski potpis ili pečat fizičkog lica ili

ovlašćenog lica pravnog subjekta, svaka druga forma potpisa ili pečata istog fizičkog lica ili ovlašćenog lica pravnog subjekta je izlišna.

Mi smo insistirali na ovoj izmeni zato što smo često u praksi imali situacije da se osim elektronskog sertifikovanog kvalifikovanog potpisa traži da se apliciraju svojeručni potpisi. To predstavlja veliki problem, veliki gubitak vremena i dobijamo ogromne i teške fajlove, koje teško možemo da lako pustimo kroz sistem za transfer elektronskog dokumenta. Znači, želimo da to pojednostavimo i da nepotrebno izbacimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov i Dušan Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite, kolega.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, ministre, ovim amandmanom predložemo konkretno dodavanje stava 5, koji glasi da kopija elektronskog dokumenta na papiru treba i mora da sadrži oznaku da se radi o kopiji elektronskog dokumenta.

Smatramo da je potrebno da se i na ovaj način označi da se radi o kopiji elektronskog dokumenta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 11. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ovo je prvi od deset amandmana koji je predlagač zakona usvojio, a svih deset se odnose na ispravke pravopisnih, slovničkih i gramatičkih grešaka. Meni je drago da je predlagač zakona usvajanjem ovih amandmana pokazao razumevanje za to da treba da imamo pismene zakone, međutim, htela bih da zamolim da ubuduće, kada se šalju predlozi zakona u Skupštinu, neko to ipak od lektora ili kolega koji je stručnjak za jezik pogleda, jer u ovom predlogu zakona stvarno ima dosta slovničkih grešaka, ima ih više nego što sam podnela amandmana.

Lično to doživljam kao nepoštovanje Narodne skupštine. Ne mora da znači da je vama to na umu, verovatno je brzina u pitanju, ali da ne biste ostavljali taj utisak, molim za ubuduće. Naglašavam da nije samo iz vašeg ministarstva to stiglo, bukvalno iz svakog ministarstva dosad je stizalo sa

pravopisnim i slovničkim greškama, ali primećujem i da se polako poboljšava situacija kako nam stižu novi zakoni.

Tako da, u tom smislu, eto samo da skrenem pažnju za ubuduće da se obrati pažnja da ipak to dođe u nekoj pismenijoj formi, jer ne možemo da se ljutimo na našu decu da su nepismena, da su ovakva i onakva ako mi iz ovog najvišeg zakonodavnog tela uporno šaljem poruku da je to nešto prihvatljivo. Moramo primer da im pružimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Reč ima ministar Rasim Ljajić.

Izvolite.

RASIM LJAJIĆ: Zaista se izvinjavam zbog grešaka kojih ima više nego što bi inače bilo prihvatljivo. Uvek će ih biti, ali ovde ih ima nešto više. Ali to zaista nije nikakav dokaz nepoštovanja, najmanje Narodne skupštine.

Mi smo, na kraju krajeva, od 49 predloženih amandmana, prihvatili 23 i, verujte, niti znam da li je neko iz vlasti, opozicije, iz koje je stranke. Ukoliko nam se učinilo da za 5% poboljšava ili precizira tekst ovog zakona, mi smo to prihvatili. Prema tome, da smo mislili da na bilo koji način nipodaštavamo i vaš trud i rad, ne bismo to radili.

Ali ovde je uvek problem. Ako prihvatite više amandmana, kažu – evo, poslali su nam loš zakon pa su morali da prihvate amandmane. Ako ne prihvatimo amandmane, onda kažu – ne poštujete predloge koji stižu iz opozicije. Nikako ne možete naći neku sredinu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Pre nego što dam reč kolegi Orliću, samo da naglasim da su Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Čisto zbog rasprave, gospodine predsedavajući i gospodine ministre. Naravno, pozdravljam svaku priliku da se doprinese zajednički da se nešto učini još boljim, tom smislu i one ispravke koje su tehničke ili jezičke. Sve što doprinosi tome da stvar bude bolje, dobro jeste.

Što se tiče konstruktivnog pristupa, ja mislim da je dokaz da boljeg nema činjenica da je ovako veliki broj amandmana prihvaćen od strane predlagača. Dakle, ako ovo nije dokaz pozitivnog i konstruktivnog pristupa, bolji nećete naći.

Kada već govorimo o tim tehničkim zamerkama, čisto zbog onog komentara da je to svojevrsno nepoštovanje i dokaz nečega, pa baš kao što smo reagovali danas kad se ovde potezao termin nepismenosti, uvek je dobro voditi

računa i u tom smislu skrećem pažnju predlagaču amandmana da se vodi onom čuvenom i univerzalnom – da vodi računa o odnosu zapažanja truna u oku brata svojega a propuštanja brvna u oku svom.

Koliko je samo tehničkih i pravopisnih grešaka u različitim predlozima amandmana upravo od te poslaničke grupe došlo samo za ovu sednicu, mi bismo mogli o tome da pričamo ceo božji dan. Mi to ne radimo, ali o tome da povedu računa pre nego što sledeći put daju sebi prostora za komentar one vrste. Bilo je ovo konstruktivno do sada; nema potrebe da kvarimo sada. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ja bih iskoristio priliku da se gospodinu ministru Ljajiću zahvalim jer je otprilike jedino to ministarstvo, na čijem ste vi čelu, našlo vremena da pročita amandmane koje predlaže opozicija i da možda na taj način kolege sa druge strane sale – kad kažem sa druge strane sale, ne mislim ništa ružno – shvate da mi ne predlažemo samo amandmane „briše se“, nego nešto što ima smisla.

Radilo se o amandmanu na član 23 – član 23. se, inače, zove Interoperabilnost tehničkih sistema – gde smo mi reči: „Ministarstvo saraduje sa nadležnim telima Evropske unije“ zamenili rečima: „Ministarstvo saraduje sa nadležnim međunarodnim telima“. To je upravo ono što Srpski pokret Dveri pokušava da u ovom skupštinskom plenumu već godinu dana objasni, da pored EU postoje i druge zemlje, koje nisu članice EU, i da saradnju ne treba ograničiti samo na te zemlje koje su članice EU, odnosno koje funkcionišu po propisima EU, jer treba da se saraduje i sa drugim prekograničnim telima koja nisu podređena telima EU, a ovo prvo inače i podrazumeva zemlje EU.

Sličan amandman smo pre nepunih deset dana podneli na Zakon o visokom obrazovanju, a on je od tog ministarstva odbijen. Ja vam se zaista zahvaljujem što ste našli mogućnost da shvatite da je ovo u stvari na korist čitave zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Reč ima ministar Rasim Ljajić.

Izvolite.

RASIM LjAJIĆ: Naprosto, vaša formulacija je bila šira. Mi smo predložili da saradujemo sa nadležnim telima EU, a imamo interes da saradujemo u ovom domenu sa zemljama koje su naši susedi pre svega, sa drugim zemljama koje nisu članice EU, jer naše šeme otvaraju pristup drugim zemljama, mi takođe koristimo šeme drugih zemalja i zato smo prihvatili ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio amandman a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 25. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov i Dušan Petrović i zajedno Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Ovaj i naredna dva amandmana su prihvaćena. Sva tri amandmana su jezičkog karaktera, tako da ne vidimo ovde priliku za nekakvo političko nadgornjavanje. Svako ko je vodio neki veliki sistem, od opštine, ministarstva, javnog preduzeća, zna da ovakve stvari zavise od tehničkih službi, tako da nije smak sveta i ako se ovakve stvari dese, ali bi trebalo povesti računa da ih ima što manje. Nijedan predsednik opštine, ministar, direktor ne piše svojom rukom predložene amandmane, ali mi smo ipak ukazali i drago nam je što su ovi amandmani prihvaćeni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima dr Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U članu 27. mi smo predložili amandmanskim da se izbacе reči: „a najkasnije u roku od 24 sata od saznanja“, a da ceo član ostane. Zašto? Zato što smatramo da je u sferi informacionih tehnologija 24 sata ogroman vremenski period, u kom može da se izvrši najrazličitija zloupotreba svega onoga što bi bilo „ukradeno“, a čekamo da prođe 24 sata dok preduzmemo nešto.

Mi smo čak, ako ste pročitali obrazloženje, predložili da 24 sata ostanu, ali ne u ovom smislu nego kao dvadesetčetvorosatna aktivnost dežurstva u inspekciji, da odmah po pribavljanju informacija možemo da preduzmemo korake da bi se bezbednost korisnika ovih usluga digla na najviši mogući nivo.

Zato smo smatrali da je imalo smisla prihvatiti ovo. Nažalost, vi ste našli da to nije pravilno, ali smatramo i dalje da je 24 sata ogroman period u sferi informacione tehnologije i za taj vremenski interval mogu najrazličitije zloupotrebe da se obave. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Rasim Ljajić.

Izvolite.

RASIM LJAJIĆ: I u *eIDAS* direktivi postoji ova odrednica od 24 sata. Dakle, najkasnije u roku od 24 sata. Ako kažemo – bez odlaganja, to je kao onih pekarskih pet minuta. Kad će burek? Za pet minuta. A onda tih pet minuta se razvuku na sat vremena. Prema tome, to je bio razlog, zato što smo hteli da izbegnemo široka tumačenja termina – bez odlaganja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 29. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov i Dušan Petrović i zajedno Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima mr Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Pozdravljam odluku Ministarstva i ponavljam da je pozitivno što je jedan ministar neke konkretne stvari usvojio, za razliku od onoga što smo doživljavali u proteklom periodu, da mnoge stvari koje su imale i više smisla od ovoga nisu prihvaćene.

Pokret Dveri je na član 36 – Prestanak pružanja usluge izdavanja kvalifikovanih elektronskih sertifikata, u stavu 3. predložio da se briše reč: „odnosno Ministarstvu“, zato što se na taj način Ministarstvo meša u tržišnu politiku i smatramo da vrši monopolizaciju na ostale kompanije koje se bave ovim sektorom.

Apsolutno smatramo da je ovo ispravna odluka, jer Ministarstvo kao nadležna ustanova ne treba da se bavi uređivanjem tržišta u Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kostiću.

Na član 36. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima mr Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Poslanička grupa Dveri smatra da stav 3. iz člana 39. treba da se briše, a on glasi: „Znak pouzdanosti iz stava 1. koristi se do stupanja Republike Srbije u članstvo u Evropskoj uniji“.

Smatramo da je bespotrebno da se pojmovi političke promenljivosti kao što je EU ubacuju u zakone, jer ni sami ne znamo kada ćemo ući u Evropsku uniju i koliko će taj proces trajati.

Zato smatramo da je ovaj stav 3. bio bespotreban, da se moglo bez toga. Ne znamo zašto nije prihvaćeno, ali u svakom slučaju, jedan proces koji nema kraja, za koji ne znamo kako će se završiti, ne treba da bude obavezujući u ovom zakonu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kostiću.

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima dr Dragan Vesović.

Izvolite, kolega Vesoviću.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U članu 40. predlagač je bio predložio: „Kvalifikovana usluga od poverenja koju pruža strani pružalac usluge od poverenja ravnopravna je sa domaćom uslugom“. Amandman Srpskog pokreta Dveri je išao u smislu da je kvalifikovana usluga od poverenja koju pruža strani pružalac usluge od poverenja u reciprocitetu.

Dakle, mi smo zahtevali a nadležno ministarstvo i odbori su prihvatili da to promenimo, da na taj način stvorimo jednake uslove i našim firmama na tržištima drugih zemalja, jer smo svedoci da u zemlji Srbiji strane firme imaju povlašćen položaj od strane zemlje Srbije u odnosu na domaće firme, a plus toga imaju i subvencije od svojih zemalja iz kojih dolaze, pa smo hteli da ovim amandmanom u ovom članu omogućimo poštene i fer uslove i srpskim firmama u okviru IT tehnologije – u kojima, inače, posedujemo ogroman potencijal – i da na taj način obezbedimo situaciju koja će da omogući nesmetano funkcionisanje naših firmi i van naših granica. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala dr Vesoviću.

Na član 43. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman sa ispravkom je na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim predstavnika predlagača da se izjasni o amandmanu sa ispravkom.

Izvolite, ministre.

RASIM LJAJIĆ: Mi smo prihvatili amandman, a sad prihvatamo i ispravku.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 51. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 58. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 59. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 65. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Pre svega bih želela da istaknem da je dosadašnji, važeći zakon o elektronskom dokumentu, elektronskom potpisu bio takoreći neprimenjiv. Znači, silne su probleme ljudi u poslovanju imali sa tim zakonom i svi naši amandmani su dati iskustveno.

Kod ove izmene smo tražili da inspeksijski nadzor sankcioniše upotrebu internih pravilnika koji ne spadaju u podzakonska akta ovog zakona. To nismo slučajno stavili, zato što se dešava niz nekih internih pravilnika, internih dogovora koje ionako komplikovan sistem elektronskog poslovanja kod nas dodatno komplikuje.

Ako je svakom fizičkom licu potrebno da u elektronskom poslovanju ima svog ličnog informatičara, to je dobro za informatičare i oni to znaju, ali ne može biti dobro za poslovanje i to se ne može zvati dobrim elektronskim poslovanjem.

Ono što je najbitnije, mi moramo da shvatimo, ponoviću još jednom, da mi nismo informatički sofisticirano društvo, da to zaista mora da se uvodi postepeno, dosledno i na pravi način. Da imamo problema sa softverima, gde nam je za različite vrste elektronskog poslovanja jedan isti softver a traže se različite verzije softvera, pa ja nekad ne znam da li sam vlasnik preduzeća ili sam arhitekta.

Znači, to je nešto što mora da se reši ovim zakonom i to je realnost. To je način funkcionisanja elektronskog poslovanja van ovih vrata. Znači, tamo je realan život i stvari ne funkcionišu ovako kako sve na papiru izgleda. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Na član 66. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 66. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 69. dodaju novi članovi 69a i 69b je na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman sa ispravkom je na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom, u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim predstavnika predlagača da se izjasni o amandmanu sa ispravkom.

Izvolite, ministre.

RASIM LJAJIĆ: Prihvatam amandman sa ispravkom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov i Dušan Petrović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 72. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Sada dajem pauzu od 15 minuta kako bismo definisali koje će biti vreme i dan za glasanje i nastavak.

Hvala.

(Posle pauze – 15.20)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, pošto su se stekli uslovi, predlažem da konstatujemo potvrđivanje mandata narodnim poslanicima u Narodnoj skupštini za upražnjena poslanička mesta kako bismo omogućili njihovo učešće u radu Narodne skupštine.

Uručena vam je Odluka Republičke izborne komisije o dodeli mandata narodnim poslanicima radi popune upražnjenih poslaničkih mesta u Narodnoj skupštini.

Takođe, uručen vam je Izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, koji je utvrdio da su se stekli uslovi za potvrđivanje mandata narodnim poslanicima, sa predlogom da Narodna skupština, shodno članu 27. stav 5. Zakona o izboru narodnih poslanika, konstatuje potvrđivanje mandata narodnim poslanicima: Mirjani Dragaš, izabranoj sa Izborne liste Ivica Dačić – Socijalistička partija Srbije, Jedinstvena Srbija – Dragan Marković Palma i Branku Popoviću i Bobanu Birmančeviću, izabranim sa Izborne liste Aleksandar Vučić – Srbija pobeđuje.

Na osnovu Odluke Republičke izborne komisije, Izveštaja i predloga Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, a shodno članu 27. stav 5. Zakona o izboru narodnih poslanika, konstatujem potvrđivanje mandata narodnim poslanicima: Mirjani Dragaš, Branku Popoviću i Bobanu Birmančeviću.

Čestitam narodnim poslanicima na izboru i molim da se pripreme za polaganje zakletve.

Poštovani narodni poslanici, molim vas da, saglasno članu 17. Zakona o Narodnoj skupštini, pristupite polaganju zakletve.

(Predsedavajuća čita tekst zakletve, a narodni poslanici ponavljaju.)

„ZAKLINJEM SE DA ĆU DUŽNOST NARODNOG POSLANIKA OBAVLJATI PREDANO, POŠTENO, SAVESNO I VERNO USTAVU, BRANITI LJUDSKA I MANJINSKA PRAVA I GRAĐANSKE SLOBODE I PO NAJBOLJEM ZNANJU I UMEĆU SLUŽITI GRAĐANIMA SRBIJE, ISTINI I PRAVDI.“

Hvala.

(Aplauz.)

Molim narodne poslanike da potpišu tekst zakletve.

Dozvolite mi da u ime poslanika Narodne skupštine i u svoje ime čestitam na izboru za narodne poslanike i da vam poželimo uspešan zajednički rad u tekućem mandatnom periodu.

Nastavljamo naš rad.

Poštovani poslanici, prema članu 168. stav 3. i 4. Poslovnika Narodne skupštine u toku sednice Narodne skupštine izuzetno se mogu, po hitnom postupku, na dnevni red sednice staviti predlozi za izbor i imenovanje i razrešenje i prestanak funkcije, pod uslovom da sednici prisustvuje većina od ukupnog broja narodnih poslanika.

Molim poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice da utvrdimo kvorum.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 83 narodna poslanika i da, prema tome, ne postoje uslovi za ovaj deo sednice, odnosno za uvrščivanje po hitnom postupku određenih akata.

Kako je predsedavajući zaključio raspravu u pojedinostima poslednjeg zakona koji smo imali na dnevnom redu, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 17. oktobar 2017. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Prve sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Hvala.

(Sednica je prekinuta u 15.30 časova.)

